

สัจฉินผิงเยื่อนสหรัฐฯ

JEENJA

ร้านเก่าเล่าเรื่องเปิดบันทึก

NEW SILK ROAD

รู้จัก NEW SILK ROAD ผ่าน Action Plan

EXPERIENCE IN BEIJING

สหายคูใจในบันทึก

ความร่วมมือด้านรถไฟ ไทย-จีน

สมาคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจไทย – จีน ร่วมกับสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย จัดงานสัมมนาเรื่องความร่วมมือด้านรถไฟไทย – จีน เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2558 ที่ผ่านมาน ณ โรงแรมดุสิตปรีนเซสโตราย จ.นครราชสีมา โดยมี ฯพณฯ ทนิง ฟู่ชุย เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย และ ดร.โกดิน พลกุล นายกสมาคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจไทย-จีน เป็นประธานเปิดการสัมมนาเรื่อง “ความร่วมมือด้านรถไฟไทย-จีน” โดยมีท่านวิเชียร จันทรโณทัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา เป็นผู้กล่าวต้อนรับงานสัมมนาในครั้งนี้ได้รับความสนใจจากหน่วยงานราชการ ข้าราชการ นักการเมือง ผู้นำท้องถิ่น นักธุรกิจ ประชาชนชาวจังหวัดนครราชสีมาเข้าร่วมการสัมมนาเป็นจำนวนมากภายในงานมีการบรรยายพิเศษของท่านเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย และมีการสัมมนาความร่วมมือด้านรถไฟไทย-จีน โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น นายไพศาล พิษมงคล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักรองนายกรัฐมนตรี (พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ) อุปนายกและเลขาธิการสมาคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจไทย-จีน, พันตำรวจตรี ดร.ยงยุทธ สารสมบัติ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ อดีตเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและประธานคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเชื่อมไทย-จีน (สคต.ไทย-จีน) สมาคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจไทย-จีน

นายทนิง ฟู่ชุย เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย กล่าวถึงเรื่องความร่วมมือด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟ

ระหว่างไทย-จีน ว่า “เราหวังว่าการก่อสร้างทางรถไฟสายนี้ จะทำให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาของสองประเทศเชื่อมโยงต่อกัน ทำให้ประชาชนทั้งสองประเทศตลอดจนมวลชนในพื้นที่ส่วนได้รับผลประโยชน์ พร้อมกันนี้ เริ่มต้นจากผลประโยชน์ใกล้ตัวของพี่น้องชาวนาไทย เรากำลังผลักดันการนำเข้าข้าว ยางพาราและผลิตผลการเกษตรอื่น ๆ จากประเทศไทย และจะดำเนินการให้เร็วที่สุด ข้าพเจ้าหวังจากใจจริงว่า ภายใต้อความพยายามร่วมกันของทั้งสองฝ่าย ทางรถไฟไทยจีนจะสามารถเริ่มลงมือก่อสร้างในเร็ววัน เพื่อเป็นแรงหนุนการพัฒนาของสองประเทศและภูมิภาคนี้”

EDITOR'S TALK

กอบกิจ ประดิษฐ์ผลพานิช
บรรณาธิการ

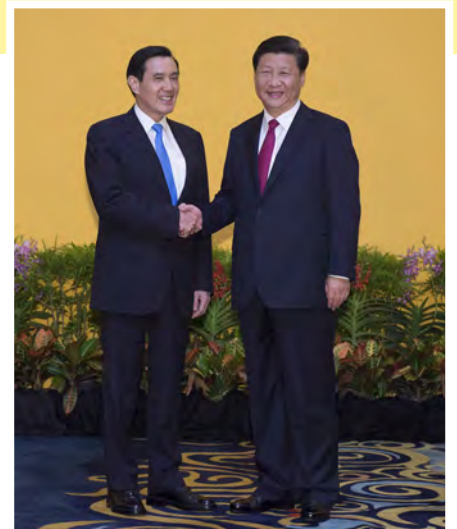
สวัสดี หนี หัว ท่านผู้อ่านทุกท่าน นิตยสาร New Silk Road ฉบับที่ 9 ในช่วงสองสามเดือนที่ผ่านมา หากท่านผู้อ่านได้ติดตามข่าวต่างประเทศ คงจะพอได้เห็นข่าว ประธานาธิบดีสีจิ้นผิงของจีน เดินทางไปพบปะแลกเปลี่ยนแสวงหาความร่วมมือกับนานาประเทศมากมาย ทั้งสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เวียดนาม ลิงค์โปร์ บทความในนิตยสาร New Silk Road ฉบับนี้ จะขอเล่าเรื่องเกี่ยวกับประธานาธิบดีสีจิ้นผิงเป็นสำคัญ ทั้งในเรื่อง “สีจิ้นผิงโกยคะแนนเต็มกระเป๋ากออเมริกา” ว่าท่านไปอเมริกาแล้วได้แลกเปลี่ยนความร่วมมือมาากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ก็ยังมีเรื่องเล่าประวัติสั้น ๆ ประวัติการศึกษาของท่าน และ ตบท้ายด้วยภาพประธานาธิบดีสีจิ้นผิงเยือนอังกฤษมาให้ผู้อ่านได้เห็นกันด้วย ก่อนจากกันอยากจะฝากท่านผู้อ่านว่า หากอ่านนิตยสาร New Silk Road จบเล่มแล้ว

ขอความกรุณาช่วยแบ่งปันให้ท่านผู้อ่านท่านอื่น ๆ ได้อ่านกันต่อไปด้วยนะครับ และขอเรียนแจ้งว่าหากองค์กรหรือหน่วยงานใด ต้องการรับนิตยสารฟรี หรือ มีกิจกรรมต้องการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวกับไทย-จีน สามารถติดต่อได้ที่ คุณณกรณ์ โทร. 081-811-5557

ผู้นำสองฝั่งช่องแคบได้ทวิวันสร้างนาถิประวัติศาสตร์

จับมือกันครั้งแรกในรอบ 66 ปี

เมื่อปลายวันที่ 7 พฤศจิกายนนี้ ผู้นำสองฝั่งช่องแคบได้ทวิวันพบกันอย่างเป็นทางการที่โรงแรมแชงกรีล่า ประเทศสิงคโปร์ โดยนายสี จิ้นผิง กับ นายหม่า อิงจิว ก้าวสู่ห้องโถงพร้อมกัน ท่ามกลางกองทัพลูกเรือทั้งจีนและต่างประเทศจำนวนหลายร้อยคน และเสียงกดปุ่มรัวถ่ายภาพที่ตั้งกึกก้อง ภาพมือของผู้นำสองฝั่งจับกันอย่างเหนียวแน่น เปรียบเสมือนการร่วมกันเปิดศักราชใหม่แห่งประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์สองฝั่งช่องแคบได้ทวิวัน นายสี จิ้นผิงกล่าวว่า ต้องรักษาผลการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสองฝั่งช่องแคบได้ทวิวันไม่ให้สูญเสียไปอีก การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสองฝั่งต้องเลือกที่จะเดินไปในทิศทางใด เรามานั่งด้วยกันในวันนี้เพื่อปกป้องรักษาผลการพัฒนาความสัมพันธ์ไม่ให้สูญเสียไปอีก และไม่ให้เกิดความวุ่นวายขึ้นอีก ซึ่งจะทำให้พี่น้องร่วมชาติของทั้งสองฝั่งใช้ชีวิตอย่างสันติสุข ให้ลูกหลานของเรามีอนาคตที่สดใส

- การจับมือกันระหว่างนายสี จิ้นผิง กับ นายหม่า อิงจิว -

News Update

เจ้าของ : บริษัท เคเค คอมมูนิเคชั่น จำกัด บรรณาธิการ : กอบกิจ ประดิษฐ์ผลพานิช หัวหน้าภาควิชาการสื่อสารการตลาด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้ช่วยบรรณาธิการ : วิชา ประดิษฐ์ผลพานิช ฝ่ายจัดการทั่วไป : ณกรณ์ วัฒนสิทธิ์คุณ ออกแบบ : ณกรณ์ วงษ์ชัย / นัฐธิชา เรืองโรจน์ พิมพ์ที่ : หจก.แสงเทียนการพิมพ์ ติดต่อ New Silk Road Magazine : บริษัท เคเค คอมมูนิเคชั่น จำกัด เลขที่ 4/9 ชั้นที่เอ็ม ซอยสุขุมวิท 99 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กทม. 10260 โทร. 02-332-7376 อีเมล : kkcommu0@gmail.com

***หมายเหตุ นิตยสารเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษา ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์แต่อย่างใด และ ขอขอบคุณภาพประกอบจากสำนักข่าวซินหัว

C ONTENTS

16

4 NEW SILK ROAD

รู้จัก NEW SILK ROAD ผ่าน Action Plan

9 EXPERIENCE IN BEIJING

สหายคู่ใจในปักกิ่ง

CHINA IN THE CHANGING WORLD

“สี่จีนผิง” โภยคะแนนเต็มกระเป๋ามาจากอเมริกา

22 BOOK DIGEST

เด็กกำพร้าญี่ปุ่นที่ถูกทิ้งไว้ในจีนหลังสงคราม

24

FOUR GREAT INVENTIONS

“เข็มทิศ” อุปกรณ์ชิ้นเล็ก..สู่ยุคทองแห่งการเดินทาง

JEENJA

ร้านเก่าเล่าเรื่องเปิดปักกิ่ง

32 CHINESE CUISINE

บุษบา เป็ดย่าง อาหารจีนอิมท้องถิ่นเมือง..

CHINA UNDER PRESIDENT XI

ดร. สี่จั้นผิง (Ph.D.)

38

28

FIRST STEP

43

กรกต อุโกคิน หนุ่มมาดเก๋าสไตร์ย้อนยุค

46 THE LEGEND OF THE HEROES

ยอดสตรีผู้เคียงคู่ยอดบุรุษ (2)

50 PSYCHIATRIST

เลี้ยงลูกแบบไหนดี

53 SIMPLY & HEALTHY

อันตราย .. ในควันธูป

รู้จัก NEW SILK ROAD กว้างๆ

ผ่าน Action Plan

จีนเริ่มแย้มพรายความคิดเรื่อง New Silk Road ให้ได้ยินครั้งแรกปลายปี 2013 หลังสีจิ้นผิงขึ้นนั่งเก้าอี้ผู้นำราว 1 ปี จากนั้นใช้เวลาอีก 1 ปีพุ่มพุกความคิดนี้จากวงในให้กลายเป็นตัว แล้วเลือกจังหวะที่จีนเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเอเปค (APEC) ซึ่งมีผู้นำจากประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกมาร่วมประชุมมากมาย เพยไอดี New Silk Road ให้ชาวโลกรู้จักอย่าง “เป็นทางการ” ครั้งแรกที่กรุงปักกิ่ง ในเดือนพฤศจิกายน 2014

เรื่องสำคัญระดับนี้ ต้องท่านผู้นำว่าเองคะ สีจิ้นผิงลงมาแจงสี่เบี้ยถึงที่ไปที่มาของไอดีเดีย รวมไปถึงเป้าหมายปลายทางของมันให้ชาวโลกรับรู้

หลังจากนั้น 4 เดือน ท่านก็ขึ้นเวทีแสดงฝีมืออีกครั้ง ในการประชุมประจำปีฟอรัมเอเชียโบอาว (Boao Forum for Asia) ที่ไหหลำ เดือนมีนาคมที่ผ่านมา นี่เอง นับนี้สำคัญกว่านัดแรกซะอีก เพราะถึงตอนนี้ New Silk Road คลอดออกมาเป็นตัวเป็นตนแล้ว ไม่ใช่เพียงแค่ไอดีเดียอยู่ในกระดาษ แต่มีรูปร่างหน้าตาพร้อมรายละเอียดให้ใคร ๆ สัมผัสได้ ครั้งนี้สีจิ้นผิงขึ้นเวทีสาธยายต่อหน้าแขกเหรื่อรับเชิญเต็มห้องกว่า 2,800 คน ประกอบด้วยตัวแทนจากรัฐบาล 49 ประเทศ และนักธุรกิจชั้นนำจาก 64 บริษัท ที่นิตยสาร Fortune จัดอันดับให้เป็นบริษัทใหญ่ที่สุดในโลก 500 แห่งหรือ Global 500

ไฮไลท์ของการประชุมครั้งนี้อยู่ที่ “แผนปฏิบัติการ” หรือ Action Plan ตัวขับเคลื่อนโครงการที่แท้จริงลงสู่ภาคปฏิบัติ ซึ่งสีจิ้นผิงก็ได้หยิบขึ้นมาชูให้เห็นเป็นข้อ ๆ เรียงลำดับตามความสำคัญ เพื่อให้ที่ประชุมมองเห็นชัด ๆ ว่าเมื่อถึงเวลาปฏิบัติ จีนมีหลักยึดอะไรในการนำพาโครงการสู่จุดหมาย...

1. การกำหนดนโยบายต้องมาจากความเห็นพ้องต้องกันแล้วร่วมมือกัน (Policy coordination)

เพราะโดยธรรมชาติของตัวโครงการ เห็นอยู่ชัด ๆ ว่า New Silk Road จะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับความร่วมมือที่จีนได้รับจากนานาชาติเป็นสำคัญ จีนจึงถือโอกาสนี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่ามีโครงการแต่ละโครงการใน New Silk Road ฝ่ายจีนเป็นผู้ริเริ่มและเป็นผู้เสนอขึ้นก่อนก็ตาม แต่ขั้นตอนในการปฏิบัติจีนจะยึดมั่นหลักการ 3 ข้อคือ.. “ปรึกษาหารือกันอย่างเอาใจจริงเอาใจงั้น เมื่อได้ความเห็นตรงกันแล้วต่างฝ่ายต่างลงแรงกันคนละไม้ละมือ จนเมื่อได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาก็แบ่งปันปันส่วนกันไปอย่างยุติธรรม” (wide consultation, joint contribution, shared benefits)

สีจิ้นผิงขยายความต่อไปอีกว่า เพื่อหนุนช่วยให้หลักการ 3 ข้อดังกล่าวปฏิบัติได้จริง จีนมีความเห็นว่าจำเป็นจะต้องสร้างกลไกการสื่อสารแบบหลายชั้นระหว่างรัฐต่อรัฐขึ้นมา เพื่อเป็นเวทีให้ทั้งสองฝ่ายได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับนโยบายในระดับมหภาค เช่น หารือกันว่าจะทำอย่างไรให้ทุกฝ่ายได้รับผลประโยชน์จากความร่วมมือมากที่สุด จะทำอย่างไรไม่ให้เกิดความขัดแย้งบาดหมางกัน รักษามิตรภาพและความไว้วางใจกันไว้อย่างแน่นแฟ้น ฯลฯ จีนบอกว่าการหารือกันอย่างใกล้ชิดผ่านช่องทางเหล่านี้ จะช่วยให้ค้นพบรูปแบบความร่วมมือใหม่ๆ ตามมาอีก

“

Action plan ยังระบุถึงโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภค
พื้นฐานสำหรับการขนส่งพลังงาน รวมถึงการสร้างหลักประกัน
ความปลอดภัยให้กับท่อส่งก๊าซและน้ำมันเหล่านั้น ในฐานะที่เป็น
ส่วนหนึ่งของปฏิบัติการสร้างการเชื่อมต่อระหว่างประเทศด้วย

”

2000 LBS. MAX PLATFORM OR 8 PEOPLE

700 LBS MAX PER STEP

สื่ออวี๋หลง นักวิจัยอาวุโสของ NDRC “คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติ” ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบทำ action plan ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมหลังการประชุมว่า.. “ความร่วมมือที่เราต้องการเห็นมากที่สุด คือความร่วมมือที่ให้ประโยชน์แก่ทุกฝ่าย จีนเองได้ประโยชน์แน่ ๆ จากการนำความร่วมมือเหล่านี้ไปพัฒนาประเทศ ส่วนคนอื่นก็ได้ประโยชน์จากการเห็นแบบอย่างการพัฒนาของจีน ซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาเหมือนกัน แต่เติบโตได้อย่างรวดเร็วในรอบหลายทศวรรษที่ผ่านมา ความร่วมมือกับจีนจะช่วยให้ประเทศกำลังพัฒนาเปลี่ยนแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจจากที่เคยพึ่งพาการส่งออกวัตถุดิบ หันไปหาการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะทำให้เกิดการสร้างงานขึ้นมากมายในประเทศ และช่วยขยายตลาดการค้าการลงทุนออกไปอย่างกว้างขวาง”

2.สร้างทางเชื่อมต่อระหว่างประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ (connectivity) รายละเอียดใน action plan กล่าวว่า .. “One Belt, One Road เน้นให้ความสำคัญกับการสร้างช่องทางติดต่อระหว่างทวีปเอเชีย-ยุโรป-แอฟริกา ตลอดจนน่านน้ำทางทะเลที่อยู่รายรอบ ช่องทางเหล่านี้

จะประกอบขึ้นเป็นเครือข่ายการติดต่อเชื่อมถึงกันที่มีลักษณะหลากหลายมิติ หลายระดับชั้น เป็นเครือข่ายที่จะเอื้อให้ประเทศทั้งหลายตลอดเส้นทาง Belt and Road สามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการ New Silk Road ส่วนประเทศที่เข้าร่วมแล้วก็เป็นโอกาสให้ขยายศักยภาพที่มีอยู่ออกไปอีก การสร้างช่องทางติดต่อทั่วถึงกัน จะช่วยให้ประเทศทั้งหลายนั้นมองเห็นแนวทางการพัฒนาที่มีทั้งความหลากหลาย ความเป็นอิสระ ความสมดุล และความยั่งยืน โดยปฏิบัติการขั้นแรกใน action plan จะเน้นการทะลวงจุดที่เป็นคอขวดของการคมนาคม และจุดที่เส้นทางคมนาคมไปไม่ถึงก่อน ขณะเดียวกันก็ให้ความเอาใจใส่ต่อสวัสดิภาพความปลอดภัยของการใช้ถนนหนทางเหล่านั้น โดยเฉพาะช่วงตอนที่เป็นทางแยกและเป็นชุมทางรอยต่อต่าง ๆ จะได้รับความสนใจเป็นพิเศษ”

action plan ยังระบุถึงโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคพื้นฐานสำหรับการขนส่งพลังงาน รวมถึงการสร้างหลักประกันความปลอดภัยให้กับท่อส่งก๊าซและน้ำมันเหล่านั้น ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของปฏิบัติการสร้างการเชื่อมต่อระหว่างประเทศด้วย

3.การค้าขายระหว่างประเทศต้องไม่ถูกกีดกัน (unimpeded trade) action plan ระบุว่า..“จีนจะหารือกับประเทศตามเส้นทาง Belt and Road เกี่ยวกับการเปิดเขตการค้าเสรี เพื่อให้ความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างประเทศยิ่งขยายตัวและมีศักยภาพมากขึ้น” ธุรกรรมในทางปฏิบัติก็คือ จะแสวงหาทางยกเลิกการตั้งกำแพงการค้าระหว่างประเทศ ปรับปรุงขั้นตอนการเก็บภาษีศุลกากร ร่วมมือให้ใกล้ชิดมากขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพสินค้าและการกักกันโรค ส่งเสริมการค้าออนไลน์ข้ามแดน ทำให้สินค้าระหว่างประเทศไหลไปมาหาสู่กันได้อย่างสะดวก

4.บูรณาการด้านการเงิน (financial integration) แนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับ action plan ข้อนี้ก็คือ.. “จีนจะกระชับความร่วมมือด้านการเงินกับประเทศต่าง ๆ ให้แน่นแฟ้นขึ้น ทำให้ประเทศในเอเชียมีความมั่นคงด้านระบบเงินตรา ระบบการลงทุน ระบบการเงิน และระบบข้อมูลสินเชื่อ ขยายขอบเขตและ

เพิ่มปริมาณการแลกเปลี่ยนและการชำระเงินด้วยเงินตราของสองฝ่ายที่เป็นคู่ค้ากันตามเส้นทาง Belt and Road เปิดตลาดพันธบัตรในเอเชีย ก่อตั้ง “ธนาคารเพื่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานแห่งเอเชีย (AIIB)” และทำให้ “กองทุนเส้นทางสายไหม (Silk Road Fund)” เริ่มต้นทำงานโดยเร็วที่สุด”

5.ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระดับประชาชนต่อประชาชน (people-to-people exchange) อยากให้ชาวบ้านอย่างเราสนใจ action plan ข้อนี้ เพราะมีหลายอย่างเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ใกล้ตัวเรา..

ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม : จีนเตรียมทุนการศึกษาให้แก่ประเทศตามแนว Belt and Road ปีละ 10,000 ทุน ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ร่วมมือกันในการอนุรักษ์มรดกโลก

ด้านการแพทย์และสาธารณสุข : ให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์แก่ประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือฉุกเฉิน ร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ

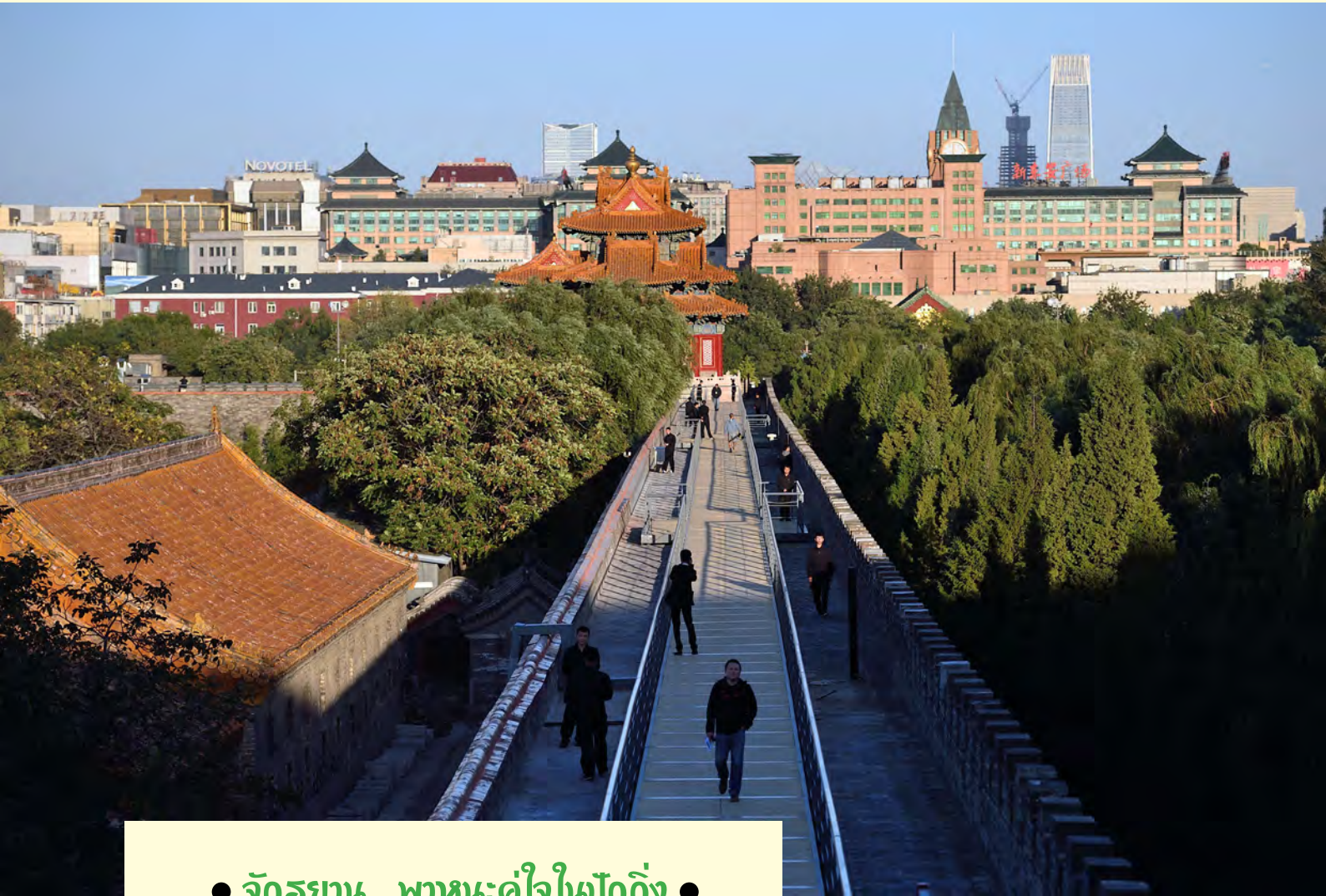
ทางด้านสุขอนามัยและการป้องกันโรคติดต่อ เช่น การแพร่ระบาดของโรคเอชอีซี วัณโรค และมาลาเรีย..

ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี : สนับสนุนด้านเงินทุนให้กับโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากร และผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีระหว่างประเทศ สร้างตำแหน่งงานใหม่ ๆ จำนวนมากให้กับบุคลากรเหล่านี้ จัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาาร่วมกัน ร่วมมือกันอนุรักษ์ ภาวะนิเวศและดินฟ้าอากาศ

ด้านการท่องเที่ยว : สนับสนุนให้การขอวีซ่าท่องเที่ยวระหว่างประเทศทำได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว สนับสนุนให้จัดโครงการท่องเที่ยวที่ดึงดูดและสร้างสรรค์ในหมู่ ประเทศที่อยู่บนเส้นทางสายไหม ส่งเสริมให้เมืองสำคัญตามเส้นทางสายไหมยกระดับ ขึ้นเป็นเมืองมิตรภาพ...

🚲....สาขายุ่ใจใม่ปักกิ่ง

● จักรยาน...พาหนะคู่ใจใม่ปักกิ่ง ●

เพื่อนคู่ใจของฉันเมื่อขณะเรียนปักกิ่งก็คือ “จักรยาน” ซึ่งใช้ขี่ไปมหาวิทยาลัย ขี่ไปซื้อปิ้งซื้อของ และขี่เพื่อดูเมืองรอบ ๆ ฉันไม่ได้ซื้อหามาเอง แต่ได้มาจากคนจีนนี้แหละ คั่นแรกเพื่อนนักศึกษาห้องเดียวกันเอามาให้ฉัน เมื่อฉันเปรย ๆ ว่า อยากขี่จักรยาน เธอเลยเอามาให้และบอกว่า มันเป็นของเพื่อนเธออีกคนหนึ่งซึ่งให้เธอมา และเธอไม่ได้ใช้ ฉันเลยได้จักรยานมาขี่ฟรี ๆ ฉันใช้มันอยู่พักหนึ่ง และเมื่อฉันย้ายที่พักออกมานอกมหาวิทยาลัยก็ได้คืนเพื่อนไป ส่วนคันที่สอง เป็นของอาอี (คุณป้า) เจ้าของบ้านที่ฉันเช่าอยู่ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัยของฉัน มันเป็นของลูกสาวของคุณป้าซึ่งตอนนี้โตและทำงานแล้ว และไม่ได้ใช้ แต่สภาพยังดีอยู่ คุณป้าเลยเอามาจัดการซ่อมมิด ๆ หน่อย ๆ เพื่อให้ฉันเอาไว้ใช้

- เลนจักรยาน ทางไปจัตุรัสเทียนอันเหมิน -

- ระหว่างทางไปจัตุรัสเทียนอันเหมิน ซ้ายมือเป็น "จงหนานไห่" -

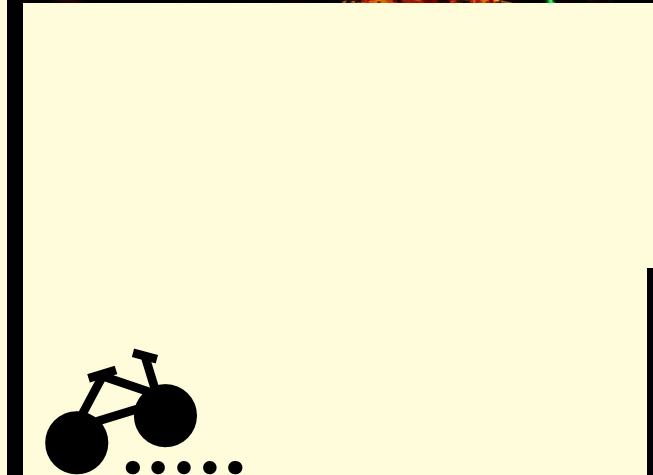
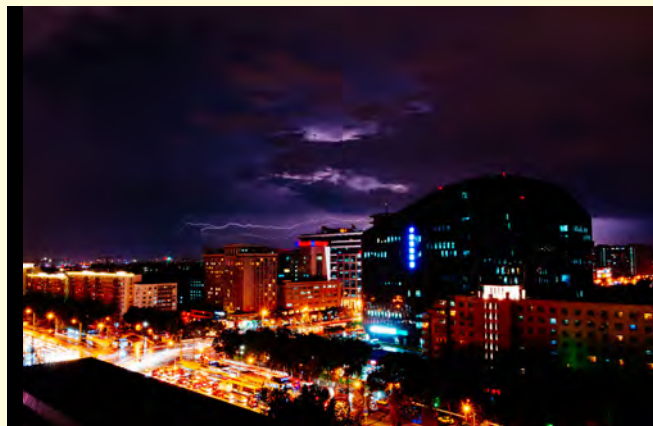

- "hutong" ซอยเก่าแก่ซึ่งมีอยู่ให้เห็นทั่วไปในปักกิ่ง -

ตลอดเวลาของการเรียนที่ปักกิ่ง จักรยานเป็นเพื่อนที่ช่วยพาฉันไปได้ทุก ๆ ที่ ฉันขี่ไปทุกที่ที่ไม่ไกลมากนัก สถานที่สำคัญ ๆ ที่ไม่ไกลจากมหาวิทยาลัยของฉันที่จักรยานพาฉันไปได้ เช่น ซอยเก่าแก่ในปักกิ่ง (เรียกว่า หูตง) พระราชวังต้องห้าม เทียนอันเหมิน ที่มี "จงหนานไห่" ตั้งทางด้านทิศตะวันตกของจัตุรัสเทียนอันเหมิน ซึ่งเป็นที่ทำการของรัฐบาลจีน และยังปั่นไปถนนคนเดินหวังฝูจิ้งอีกด้วย

หากว่าคุณได้มีโอกาสมาใช้ชีวิตที่ปักกิ่ง ฉันขอแนะนำให้คุณลองขี่จักรยานท่องเที่ยวชมเมือง รับรองคุณจะชอบและสนุกไปกับอิสระของการขี่จักรยาน เพราะเลนสำหรับจักรยานในปักกิ่งนั้นมีขนาดกว้างมาก เรียกได้ว่า คุณขี่จักรยานได้อย่างสบายใจก็แล้วกัน

สมัยที่ฉันเรียนที่ปักกิ่งเมื่อปี พ.ศ. 2551-2553 จำได้ว่า คนจีนส่วนใหญ่ใช้จักรยานเป็นพาหนะเดินทางกันมาก แต่ละสถานที่จะมีที่จอดจักรยานเป็นจุดๆ โดยจะเก็บค่าจอดประมาณ 5 เหมา (2.5 บาท) ซึ่งนับว่ามีราคาถูกลงมาก ฉันจึงชอบที่จะออกไปสัมผัสชีวิตชาวปักกิ่งโดยการขี่จักรยาน ที่ชื่นชอบที่สุดก็คือ การขี่จักรยานไปเที่ยวตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งมีพื้นที่สีเขียวร่มรื่นมาก และชาวจีนที่อาศัยอยู่รอบบริเวณนั้นจะพาลูกเล็กเด็กแดงมาเดินเที่ยวเล่นกัน เช่น มหาวิทยาลัยปักกิ่ง โรงเรียนพรรคคอมมิวนิสต์จีน ซึ่งตั้งไม่ไกลจากมหาวิทยาลัยของฉันมากนัก

● “อาเซียง” สหายสนิทชาวเวียดนาม ●

“อาเซียง” เพื่อนสาวชาวเวียดนามที่ฉันสนิทที่สุด เธอพูดภาษาจีนได้คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา ก่อนหน้าที่ฉันจะย้ายหอพักออกมาอยู่นอกมหาวิทยาลัย เทอมแรกฉันพักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยและอยู่ห้องติดกับอาเซียง สิ่งที่ทำให้ฉันกับอาเซียงรู้จักกันก็คือ การทำอาหารในหอพัก ฉันและอาเซียงต่างก็ทำอาหารรับประทานเอง เพราะอาหารที่โรงอาหารของโรงเรียนไม่ถูกปากสักเท่าไร และวันหนึ่งเมื่อฉันทำอาหารมือเย็นเสร็จแล้ว ขณะที่เก็บภาชนะล้างที่

ระเบียงห้องก็ได้ยินเสียงตกทายเป็นภาษาจีนอย่าง
คล่องแคล่วว่า

“หนี ห่าว” (สวีสวี) “หนี ซื่อ ฉง หน้า หลาย เตอ”
(เธอมาจากไหนหรือ)

ฉันตอบว่า “หนี ห่าว” (สวีสวี) “ห่าว หลาย จ้อ
ไท่กว้อ” (ฉันมาจากประเทศไทย)

ฉันปล้นเธอก็แสดงอาการดีใจและตื่นเต้นที่พบกับ
เพื่อนที่มาจากภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งมีน้อยมาก โดยมีนักศึกษาเวียดนาม 2 คน และนักศึกษาจาก สเปน.
ลาว 1 คน นอกนั้นส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากรัสเซีย
อุสเบกิสถาน เกาหลีใต้ และมองโกเลีย

หลังจากนั้นมา เราสองคนก็สนิทสนมกันมาก
ไปไหนมาไหนด้วยกัน อาจเป็นเพราะมาจากภูมิภาค
เดียวกัน เวลาสื่อสารจึงเข้าใจกันได้ดี ต่างกับเพื่อน
ที่มาจากภูมิภาคอื่น เช่น รัสเซีย อุสเบกิสถาน
เกาหลีใต้ หรือมองโกเลีย ซึ่งวิถีชีวิต ค่านิยมแตกต่าง
กับชาวอาเซียนอย่างเรา

ฉันได้ฝึกพูดภาษาจีนกับอาเซียน และเราได้แลกเปลี่ยน
ความรู้ในเรื่องอาหารไทยและเวียดนามด้วยกัน และบ่อยครั้งที่อาเซียนมักจะชวนฉันไปกินข้าว
โดยฝีมือเธอซึ่งรสชาติอาหารคล้ายคลึงกับของไทย
มาก เมนูที่ฉันชื่นชอบมากที่สุดก็คือ “ซุนจ่วน” ซึ่งก็
คือ เปาะเปี๊ยะเวียดนาม ซึ่งเป็นเมนูชูโรงของอาเซียน
ทุกครั้งต้องทำให้ฉันลิ้มรส และรสชาติอาหารที่
แสนอร่อยของอาเซียนนี้เองที่ทำให้เพื่อนนักศึกษา
ต่างชาติพากันมาฝากท้องกับอาเซียนบ่อยครั้ง

- ที่จุดจักรยานภายในบริเวณมหาวิทยาลัยการต่างประเทศจีน -

● “ซานซาน” มิตรแท้จากเชียงไฮ้ ●

“ซานซาน” เป็นนักศึกษาชาวจีนร่วมห้องเรียนเดียวกับฉัน เธอมาจากเชียงไฮ้ซึ่งเป็นมหานคร 1 ใน 4 แห่งของจีน ซึ่งได้แก่ ปักกิ่ง เทียนจิน เชียงไฮ้ และฉงชิ่ง เชียงไฮ้เป็นเมืองสมัยใหม่ เป็นศูนย์กลางการเงินและเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญของโลก วิถีชีวิตของชาวเชียงไฮ้จึงค่อนข้างทันสมัยและเปิดกว้างต่อต่างประเทศ

อาหารเช้า เป็นตัวบ่งบอกความแตกต่างของวิถีชีวิตของซานซานซึ่งมาจากเชียงไฮ้ กับเพื่อนนักศึกษาอื่นที่มาจากต่างมณฑลกัน ฉันสังเกตเห็นว่าซานซานรับประทานนมกับขนมปังเป็นอาหารเช้าซึ่งคล้ายคลึงกับฉัน แต่เพื่อนคนอื่น ๆ มักจะทาน “เจียนปัง” ซึ่งเป็น

อาหารเช้าที่ได้รับความนิยมในจีนทั่วทุกภูมิภาคอาจจะหาซื้อได้ง่ายตามตรอกซอกซอยในเมืองทั่วไป ซึ่ง “เจียนปัง” ทำจากแป้งบาง ๆ เอลองทอดในกระทะตอกไข่ใส่ ทาหน้าด้วยพริกน้ำมันแบบจีน และโรยด้วยต้นหอมซอย ทอดสุกแล้วก็พับทบกัน ตักใส่ถุงพลาสติกใส พร้อมรับประทาน อาหารชนิดนี้ดูธรรมดาแต่รสชาติก็อร่อยแปลกดี และช่วยให้ท้องอืดในตอนเช้าที่เร่งรีบ ปัจจุบัน “เจียนปัง” กลายเป็นเมนูขึ้นแท่นเมนูอาหารเช้าของร้านฟาสต์ฟู้ดชื่อดัง KFC ทั่วประเทศจีนไปแล้ว

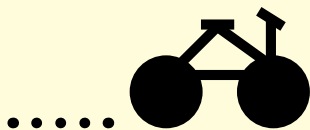

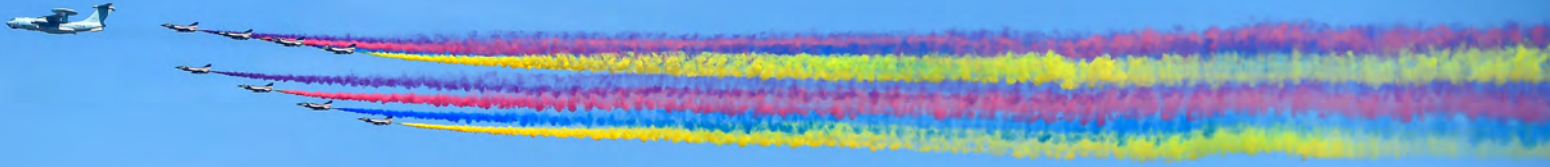
- “เจี๋ยนปิ่ง” หรือแผ่นแป้งทอดของจีน -

ซานซาน เป็นเพื่อนชาวจีนที่พูดเร็วมาก แรกเริ่มที่รู้จักกันฉันฟังเธอพูดภาษาจีนแทบไม่ทัน จนนานวันฉันเริ่มคุ้นเคยและจับใจความได้ ซึ่งได้ช่วยพัฒนาทักษะการฟังของฉันได้ดีวิธีหนึ่ง ซานซาน เป็นที่ปรึกษาด้านการเรียนคนสำคัญของฉัน เมื่อเรียนในห้องเรียน หากฉันฟังอาจารย์ไม่ทันหรือจดไม่ทัน เธอจะคอยช่วยเหลือ อธิบาย และให้ฉันยืมสมุดจดเลคเชอร์ (lecture) เมื่อมาถึงปีสุดท้ายที่นักศึกษาทุกคนต้องเลือกหัวข้อทำวิทยานิพนธ์และเริ่มเขียนวิทยานิพนธ์ เมื่อถึงช่วงที่ฉันสอบวิทยานิพนธ์เพื่อจบการศึกษา ซานซานก็มักจะช่วยเหลือฉันจดบันทึกคำแนะนำของอาจารย์เพื่อนำไปปรับปรุงวิทยานิพนธ์ นับเป็นกัลยาณมิตรที่ฉันไม่เคยลืมเลยจนถึงวันนี้

- ผู้เขียนกับอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาชาวจีน -

จีนทำเซอร์ไพรส์..ประกาศลดกำลังทหาร ในพิธีสวนสนามสำคัญ

วันที่ 3 กันยายนที่ผ่านมา จีนจัดพิธีสวนสนามครั้งใหญ่หน้าจัตุรัสเทียนอันเหมิน ระลึกชัยชนะที่จีนมีต่อญี่ปุ่นในเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งญี่ปุ่นประกาศยอมจำนนต่อฝ่ายสัมพันธมิตรบนเรือรบมิซซูริ เมื่อวันที่ 2 กันยายน 1945 และอีก 7 วันต่อมาก็ประกาศยอมจำนนต่อรัฐบาลจีนที่กรุงนานกิง

สีจิ้นผิงยืนรับความเคารพบนปะรำพิธี ขนาบข้างด้วยประธานาธิบดีปูตินแห่งรัสเซีย ประธานาธิบดีปักของเฮแห่งเกาหลีใต้ ผู้ร่วมปรากฏตัวยังมีแขกจากประเทศต่าง ๆ อีก 30 ประเทศ บันคิมุนเลขาธิการสหประชาชาติ เจียงเจ๋อหมิน และ หูจิ่นเทา อดีตผู้นำจีน ฯลฯ

สีจิ้นผิงกล่าวในพิธีว่า ชัยชนะเหนือญี่ปุ่นเป็นชัยชนะครั้งเด็ดขาดครั้งแรกในสงครามยุคใหม่ของจีน ทำให้จีนได้หวนกลับคืนสู่ความเป็นประเทศใหญ่อีกครั้งและพิสูจน์ว่าจีนเป็นชาติที่ไฝ่สันติ เขาประกาศว่า.. “สงครามทำให้เรายิ่งเห็นความสำคัญของสันติภาพ ไม่ว่าจะสถานการณ์

ข้างหน้าจะพัฒนาไปอย่างไร จีนจะไม่มีวันแสวงหาความเป็นใหญ่ จะไม่ขยายอำนาจ จะไม่มีวันก่อโศกนาฏกรรมกับคนอื่นเหมือนอย่างที่จีนเองประสบมาในอดีตโดยเด็ดขาด” สงครามกับญี่ปุ่นครั้งนั้นจีนต้องสูญเสียชีวิตทหารและพลเรือนไป 35 ล้านคน

การแสดงแสนยานุภาพครั้งนี้ใช้ทหารจากกองทัพจีน 12,000 คน และมีมิตรประเทศที่ส่งทหารไปร่วมเดินขบวนอีก 17 ประเทศ หนึ่งในนั้นคือรัสเซีย บนอัฒจันทร์มีทหารผ่านศึกสงครามญี่ปุ่นมานั่งชมขบวนพาเหรดอยู่

กว่าร้อยนาย และยังมีอดีตนักบินจากฝูงบิน “Flying Tiger” ซึ่งเป็นหน่วยรบอาสาสมัครของอเมริกาที่ไปช่วยจีนรบกับญี่ปุ่นได้รับเชิญมาในงานนี้ด้วย

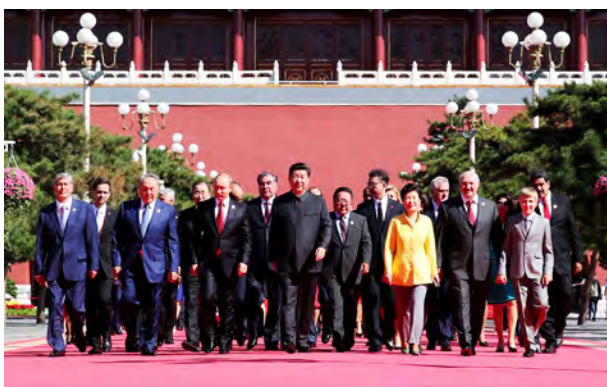
จีนจัดพิธีสวนสนามที่จัตุรัสเทียนอันเหมินทุก

10 ปีในโอกาสวันชาติจีน ครั้งสุดท้ายคือปี 2009 การสวนสนามในวันที่ 3 กันยายน 2015 ครั้งนี้จึงถือเป็นโอกาสพิเศษไม่เคยมีมาก่อนในสารบบ แสดงให้เห็นว่าครั้งนี้จีนต้องการสื่อความหมายสำคัญทางการเมืองบางอย่างให้โลกเห็น จีนจึงจัดการสวนสนามครั้งนี้ให้ใหญ่โตมโหฬารเป็นพิเศษ รูปแบบการจัดขบวนก็ซับซ้อนเป็นพิเศษเช่นกัน มีการนำอาวุธยุทธโศปกรณ์ออกแสดงเกือบ 500 ชนิด ส่วนใหญ่เป็นอาวุธที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัยไม่เคยนำออกมาให้ชาวโลกเห็นมาก่อน

ในบรรยากาศที่การสำแดงพลังดำเนินไปอย่างฮึกเหิมท้าวหาญสุดขีดอยู่นั้น สีจิ้นผิงก็ประกาศจากบนพลับพลาเทียนอันเหมินลงมาว่า จีนมีโครงการจะลดกำลังพลลง 3 แสนนายจากที่มีอยู่ปัจจุบัน 2.3 ล้านนายให้เหลือ 2 ล้านนาย คิดเป็นสัดส่วนทหารต่อจำนวนประชากรจากเดิม 168 คนต่อ 100,000 แสนคนลงเหลือ 146 คนต่อ 100,000 คน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ต่ำกว่ามหาอำนาจอีกหลายประเทศ เช่น อเมริกามีทหาร 445 คนต่อประชากร 100,000 คน และญี่ปุ่นมี 200 คนต่อ 100,000 คน

จีนบอกกับชาวโลกว่าการลดกำลังพลครั้งนี้เพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่า “ทฤษฎีการคุกคามโดยจีน” เป็นคำโกหกคำใหญ่ จีนมีขนาดกำลังพลเพียงพอดีและจำเป็นสำหรับปกป้องตัวเองเท่านั้น ไม่ได้มีไว้เพื่อสร้างคามยิ่งใหญ่ทางทหารแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม นักวิเคราะห์ห่มองว่าการลดกำลังพลครั้งนี้เป็นไปตามขั้นตอนของนโยบายผู้นำจีน ที่สุดท้ายสร้างกองทัพจีนให้เป็นกองทัพที่ “จิวแต่แจ่ว” คือเมื่อยกระดับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีขึ้นถึงระดับหนึ่งแล้ว จีนก็จะลดขนาดกองทัพลงโดยไม่ให้มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสามารถในการป้องกันประเทศ ยกตัวอย่างกองทัพของอเมริกา ซึ่งแม้ขนาดจะเล็กกว่ากองทัพจีน แต่ด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ากว่า

อเมริกาสามารถยื่นแขนยื่นขาออกไปรักษาผลประโยชน์ของตนได้ทั่วทุกมุมโลก

จีนใช้เวลาเกือบทศวรรษในการพัฒนากองทัพ ช่องว่างที่ถูกมหาอำนาจอื่น ๆ ทิ้งห่างค่อย ๆ แคบลง จนวันนี้จีนพร้อมจะดำเนินการตามนโยบายแล้ว ด้วยวิธีตัดกองกำลังส่วนเกินที่ล้าสมัยทิ้ง ทุ่มงบประมาณให้กับการพัฒนากองกำลังรบที่แท้จริงให้เกรียงไกรยิ่งขึ้น ซึ่งเรื่องนี้นักวิเคราะห์ส่วนใหญ่คาดว่า กำลังพลที่จะถูกตัดทิ้งจะไม่ใช่ว่าส่วนที่เป็นกำลังรบ แต่เป็นอัตรากำลังในสายบริหารและธุรการ รวมทั้งวงดุริยางค์ นักร้อง นักแสดงต่าง ๆ ประจำกองทัพ ซึ่งเมื่อทำให้อัตราเหล่านี้ว่างลง จีนก็จะบรรจบุคคลากรเข้าทำงานในตำแหน่งพลเรือนแทน

แปลความได้ว่า การลดกำลังพลของจีนครั้งนี้กลับจะทำให้กองทัพปลดแอกประชาชนจีนเข้มแข็งขึ้น เพราะไขมันส่วนเกินถูกรีดออกหมด เหลือไว้แต่กล้ามเนื้อเป็นมัด ๆ สำหรับเพาะกล้ามยกเวทให้ฟิตบึ๊งตลอดไป

โดย จริยา ภูริภัค

สีจิ้นผิง

- โดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ -

ปลายเดือนกันยายนที่ผ่านมา
สภามติโลกทุกดวงในโลกพร้อมใจกันสองตรงไปที่การประชุมสหประชาชาติในอเมริกา
แล้วหันแสงให้พุ่งตรงไปที่ตัวประธานาธิบดีสีจิ้นผิงโดยเฉพาะ
เกาะติดตั้งแต่ก้าวแรกที่เขายเหยียบเมืองซีแอตเทิล
ตามไปวอชิงตัน ต่อไปนิวยอร์ก เรื่อยไปจนถึงเครื่องบินกลับปักกิ่ง
ตามกำหนด 1 สัปดาห์ที่สีจิ้นผิงไปปฏิบัติภารกิจเข้าร่วมการประชุมใหญ่สหประชาชาติครบ 70 ปี

ก่อนไป จีนก็เริ่มปล่อยข่าวให้เตรียมใจรับ “เซอร์ไพรส์” ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งก็เป็นจริง สีจิ้นผิงแจกเซอร์ไพรส์ไปตลอดทาง ด้วยสุนทรพจน์ที่แบ่งเนื้อหาเป็นอย่างดี เป็นขั้นเป็นตอนให้เหมาะกับโอกาสและคนฟัง ในมติดเดิม ๆ ตามแบบของเขาคือยิ้มแย้ม สบาย ๆ แต่จริงใจ ไม่พูดติดตลก แต่เลือกที่จะสอดแทรกสีสันทันเป็นระยะ ๆ ให้คนฟังทั้ง เป็นการวาดภาพผู้นำจีนรุ่นใหม่ขึ้นมาแทนรุ่นเก่า ตลอด 7 วันเขาแสดงบทบาทโดดเด่นจนดูคล้ายกับเป็นผู้นำโลก อย่างน้อย ๆ ก็ต้องยอมรับว่าเป็นพระเอกของการประชุม UN ครั้งนี้

สีจิ้นผิงเยือนอเมริกาครั้งนี้เป็นครั้งที่ 7 และเป็นครั้งที่ 2 สำหรับเมืองซีแอตเทิล เจตนาของเขาที่เลือกซีแอตเทิลเป็นจุดแรกก่อนบินต่อไปประชุม เป็นอย่างที่เขาพูดในงานเลี้ยงค่ำวันนั้น..

“ข้าพเจ้าไม่ใช่แขกแปลกหน้าสำหรับอเมริกา..” ครั้งแรกเมื่อ 20 ปีก่อน

ตอนเป็นผู้ปฏิบัติงานชั้นผู้น้อย สีฯเคยมาดูงานที่ซีแอตเทิลและไปพักอยู่กับครอบครัวอเมริกัน ได้คลุกคลีดีโม่งกับคนอเมริกัน

ระดับชาวบ้าน จนสนิทสนมกับโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง

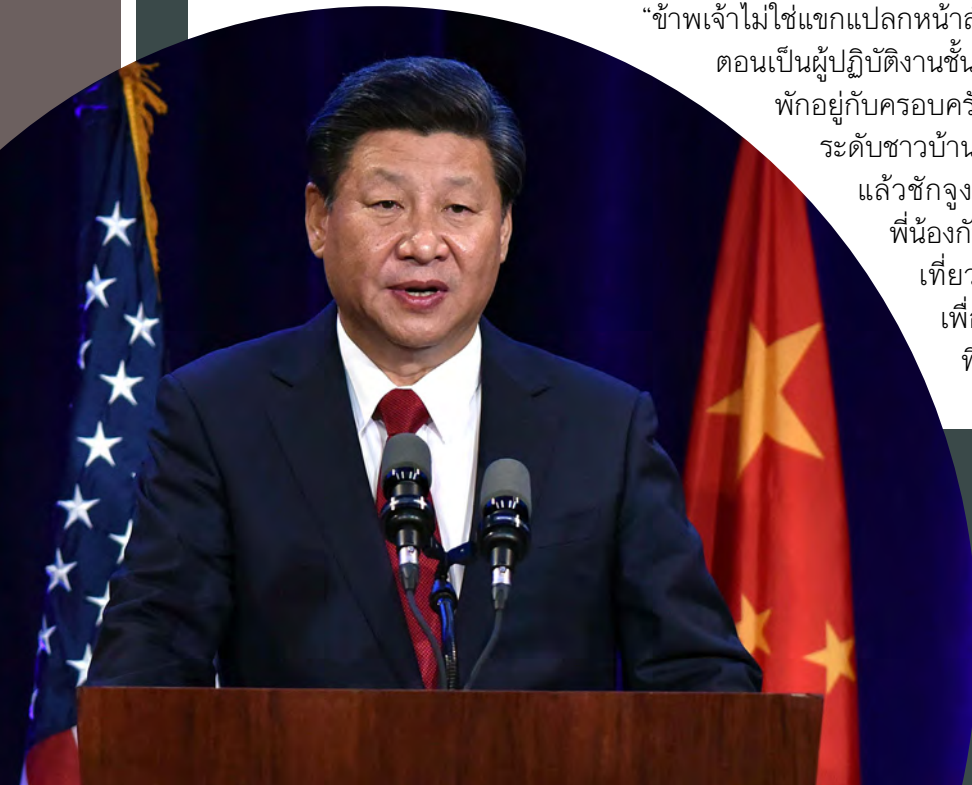
แล้วชักจูงให้โรงเรียนแห่งนี้ผูกเสี่ยวเป็นโรงเรียน

พี่น้องกับโรงเรียนอีกแห่งหนึ่งของจีน ไปซีแอตเทิล

เที่ยวนี้สีฯจึงแบ่งเวลาไปเฮฮาแก่นักเรียนที่นี่

เพื่อเป็นเครื่องยืนยันความผูกพันอันยาวนาน

ที่เขามีต่ออเมริกา

วันแรกที่ซีแอตเทิล สีจิ้นผิงได้รับเชิญไปในงานเลี้ยงรับรอง ซึ่งในโอกาสนี้ ดร.คิสซิงเจอร์ อดีตที่ปรึกษาด้านความมั่นคงของประธานาธิบดีนิกสันซึ่งทำหน้าที่ไปเคาะประตูเมืองจีนเมื่อ 44 ปีก่อนได้กล่าวแนะนำเขาต่อที่ประชุม จากนั้นสีจิ้นผิงได้แสดงปาฐกถานัดสำคัญว่าด้วยวิสัยทัศน์ของจีนในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับอเมริกา เรียกร้องทั้งสองฝ่ายต้องอ่านเจตนาอีกฝ่ายหนึ่งให้ถูกอย่าสร้างความขัดแย้งและการเผชิญหน้า หันมาร่วมมือกันแบบ win-win... “ถ้าจีนกับอเมริกา ร่วมมือกันได้ดี ก็จะเป็นพื้นฐานอันแข็งแกร่งให้กับสันติภาพโลก ถ้าขัดแย้งกันหรือเผชิญหน้ากันก็จะพหายนะมาสู่ทั้งตัวเองและชาวโลกทั้งมวล”

วันรุ่งขึ้น สีจิ้นผิงขึ้นกล่าวปราศรัยต่อที่ประชุมผู้บริหารองค์กรธุรกิจชั้นนำของสองประเทศ เขาถือโอกาสนี้ยืนยันกับนักธุรกิจเหล่านั้นว่านโยบายเปิดประเทศของจีนจะไม่วันเปลี่ยนแปลง มีแต่จะเปิดกว้างยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศ ขอให้เชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจจีนยังแข็งแกร่งและมีศักยภาพที่จะขยายตัวต่อไป พอลออกจากที่ประชุมเขาก็ตรงไปที่บริษัทโบอิงทันที เช่นออเดอร์สั่งซื้อเครื่องบินโบอิงจำนวน 300 ลำ มูลค่า 38,000 ล้านดอลลาร์ ฝ่ายโบอิงก็ตอบแทนแบบสมน้ำสมเนื้อ ประกาศว่าจะเปิดศูนย์ประกอบเครื่องบินโบอิงขึ้นที่จีน.. “โบอิงเป็นตัวอย่างความสัมพันธ์แบบ win-win ระหว่างจีนกับสหรัฐฯ” กล่าวจบสีจิ้นผิงก็เดินทางต่อไปที่สำนักงานของไมโครซอฟท์ ได้พบกับนายบิล เกทส์ และผู้บริหารของบริษัทยักษ์ใหญ่อินเทอร์เน็ตอื่น ๆ เช่น Facebook.. Amazon.. Apple รวมทั้ง Alibaba และ Baidu ด้วย

จบจากซีแอตเทิล สี่จิ้นผิงบินเพื่อไปพบกับประธานาธิบดีโอบามาที่วอชิงตัน ได้รับการต้อนรับด้วยการยิงสลุต 21 นัดและตรวจแถวกองทหารที่จัดให้อย่างมโหฬาร สีงกล่าวว่ “ข้าพเจ้ามาครั้งนี้เพื่อยกระดับสันติภาพและกระชับความร่วมมือ” เสร็จแล้วก็ชวนกันถอดไท้หลบไปนั่งคุยกันสบาย ๆ อยู่ 3 ชม. ได้ข้อตกลงร่วมกันมากมาย ที่สำคัญต่างเห็นพ้องกันว่าจะต้องนำพาความสัมพันธ์ไปสู่ทางที่ดี และจะสร้าง “ความสัมพันธ์แบบประเทศใหญ่” ขึ้นมาให้เห็นเป็นตัวอย่าง

จากวอชิงตัน สีจิ้นผิงบินต่อไปประชุมที่นิวยอร์ก ได้รับเกียรติให้กล่าวคำปราศรัยหลายครั้ง และทำหน้าที่ประธานของการประชุมอีกหลายกลุ่ม เช่น “การประชุมซัมมิตว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืนของ UN” “การประชุมว่าด้วยความเสมอภาคทางเพศและการให้อำนาจแก่สตรี” “การประชุมว่าด้วยความร่วมมือระหว่างซีกโลกใต้กับซีกโลกใต้” (South-South Cooperation) แต่รอบเขาแสดงบทบาทเด่นมาก รัฐบาลจะสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเต็มกำลัง โดยเฉพาะการประชุม South-South ที่เขานั่งเป็นประธานและที่ประชุมล้วนเป็นประเทศกำลังพัฒนา สีจิ้นผิงไม่เพียงแต่บอกผ่านไปถึงประเทศพัฒนาทั้งหลายว่า การช่วยโลกขจัดปัญหาความยากจน “จะเอาแต่พูดปาว ๆ ไม่ได้ ต้องลงมือทำ” เขาจึงทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง ให้สัญญาว่าจีนจะตั้งกองทุนให้กับประเทศในซีกโลกใต้ปีละ 4,000 ล้านดอลลาร์ ให้ความช่วยเหลือภายใต้โครงการต่าง ๆ อีก 600 โครงการ ยกเลิกหนี้สินค้างชำระ ให้เงินกู้ปราศจากดอกเบี้ยแก่ประเทศยากจนที่สุดของโลก ฯลฯ

และอีกมากมายเหลือคณานับ อ่านแทบไม่ไหว จำก็ไม่ได้ กตตัวเลขก็กดไม่ถูก !!

ยินดีกับสาวจีน นักท่องเที่ยวผู้โชคดี คนที่ 22 ล้าน ของไทย

รายงานโดย: อรอนงค์ อรุณเอก

เมื่อวันที่ 30 กันยายน ที่ผ่านมา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดพิธีมอบรางวัลแก่นักท่องเที่ยวผู้โชคดีที่เดินทางมายังประเทศไทย เป็นคนที่ 22 ล้าน โดยผู้โชคดีได้แก่ นางสาว จิน ไหล่วี เป็นสาวชาวปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน เธอและเพื่อนคนสนิทเดินทางมายังประเทศไทยโดยขึ้นเครื่องจากเส้นเงินลงยังกรุงเทพฯ เพื่อที่จะไปเที่ยวที่ภูเก็ต โดยผู้โชคดีจะได้รับ อาทิ ตัวเครื่องบินไปกลับจากประเทศต้นทาง(จีน)- ไทย 2 ใบ, โรงแรมที่พัก 5 คืน แพคเกจโทรศัพท์มือถือใช้อินเตอร์เน็ตไม่จำกัด 7 วัน สาวชาวปักกิ่งผู้โชคดีเปิดเผยว่านี่เป็นครั้งแรกที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยเลือกช่วงวันหยุดวันชาติของจีน สถานที่แรกที่จะเดินทางไปคือภูเก็ตเพราะได้ยินมาว่าสวยงามมาก และส่วนตัวเป็นคนชอบทะเล หลังจากนั้นจะกลับมาเที่ยวกรุงเทพฯ ก่อนจะเดินทางกลับประเทศจีน ทั้งนี้เธอได้เล่าต่อว่า เธอชอบอาหารไทย เคยรับประทานมาก่อนที่ร้านอาหารไทยในจีน แต่ครั้งนี้คงได้ทานอาหารไทยท้องถิ่นแท้ๆ เธอดีใจมากที่ได้รับรางวัลในครั้งนี้และคิดว่ารอบหน้าถ้ากลับมาอีกจะเลือกเดินทางไปยังจังหวัดเชียงใหม่

ด้านนายยุทธศักดิ์ สุภสร ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เปิดเผยว่าตอนนี้การท่องเที่ยวของไทยกลับมาสู่สภาพปกติ โดยสนามบินช่วงนี้มีผู้มาใช้บริการเกือบแสนคนต่อวัน คิดว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นวันนี้มีประโยชน์และจะยังคงจัดเรื่อยๆ เป็นการแสดงให้เห็นที่เจ้าบ้านที่ดี ทำให้ผู้มาเยือนมีรอยยิ้มและขอขอบคุณผู้ร่วมสนับสนุนทุกฝ่ายที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

เด็กกำพร้าญี่ปุ่น

ที่ถูกทิ้งไว้ในจีนหลังสงคราม

ขณะที่ทั่วโลกจัดจ้องดูการสวนสนามแสดงแสนยานุภาพอันเกรียงไกรของกองทัพจีนที่หน้าจัตุรัสเทียนอันเหมินอยู่นั้น อีกมุมหนึ่งในกรุงปักกิ่ง มีการเปิดตัวหนังสือแปลเล่มใหม่ เขียนโดย “นาคาจิม่า โยฮาชิ” ชื่อภาษาจีนว่า “เทอโฮยวฉือเซิง” แปลเป็นไทยได้ว่า “ชีวิตเดินมาถึงวันนี้ได้อย่างไร” เปิดตัวเนื่องในโอกาสเดียวกับการสวนสนาม.. คือวันที่สงครามจีน-ญี่ปุ่นสงบครบ 70 ปี

เทอโฮยวฉือเซิง เป็นหนังสือแนวอัตชีวประวัติ แต่สะท้อนภาพความจริงของเด็กญี่ปุ่นคนอื่น ๆ ที่มีชะตากรรมอย่างเดียวกับผู้เขียน คือถูกทิ้งไว้ที่จีนหลังจากที่กองทัพญี่ปุ่นยกธงขาว แล้วถอนทัพกลับประเทศอย่างกะทันหันในปี 1945

กองทัพซามูไรยึดครองภาคเหนือของจีนตั้งแต่ปี 1937-1945 ตลอดเกือบ 10 ปีในระหว่างสงคราม รัฐบาลทหารญี่ปุ่นมีนโยบายผลักดันให้พลเมืองของตนย้ายถิ่นฐานไปอยู่ที่แมนจูเรีย ตามแผนที่วางไว้แล้วว่าจะตั้งประเทศ “แมนจู กัว” ภายใต้อิทธิพลของญี่ปุ่นขึ้นที่นั่น ซึ่งสุดท้ายมีชาวญี่ปุ่นประมาณ 200,000 คนที่ตัดสินใจอพยพไปตามความต้องการของรัฐบาล ส่วนใหญ่เป็นชนชั้นผู้ใช้แรงงานและคนยากคนจน ซึ่งมีความหวังว่าอนาคตในดินแดนใหม่จะดีกว่าเก่า

ครอบครัวนาคาคิจิมาหนึ่ง เรือจาก โตเกียวมาขึ้นบกที่เฮยหลงเจียงในปี 1943 ตอนนั้นเขามีอายุเพียง 1 ขวบ มาใหม่ ๆ ชีวิตความเป็นอยู่ดูจะสบาย กว่าที่บ้านเกิด จนเมื่อพ่อของเขาถูก เกณฑ์ไปรบ ต่อด้วยการประกาศยอม จำนนของกองทัพญี่ปุ่นแล้วถอนตัว กลับประเทศทันทีในเดือนสิงหาคม 1945 คนญี่ปุ่นที่เป็นพลเรือนทุกคน ถูกกองทัพทิ้งไว้ข้างหลัง ให้เผชิญกับความอดอยากหิวโหยและสภาพอากาศ ที่หนาวเหน็บ ในจำนวนนี้เป็นเด็กญี่ปุ่น ราว 4,000 คน

นาคาคิจิมา เขียนเล่าว่า เขาตกอยู่ใน สภาพเป็นเด็กพุงโรกันปอด เหลือ แต่หนังหุ้มกระดูก จนสุดท้ายแม่ของเขาจำใจยกเขาเป็นลูกบุญธรรมให้กับ ครอบครัวชาวจีน โชคดีที่แม่บุญธรรม เมตตาเลี้ยงดูเขาราวกับลูกในไส้ ตั้งชื่อ แซ่ให้เขาแบบเดียวกับคนจีน พูดภาษา จีนได้คล่อง จนเมื่อเงินใหม่สถาปนาขึ้นในปี 1949 นาคาคิจิมาก็ได้เข้าโรงเรียน ได้ ทำทุกอย่างแบบเดียวกับเด็กจีน กระทั่ง เข้าร่วมมรณรงค์ทางสังคมตามคำเรียกร้องของประธานเหมาเจ๋อตุงที่เรียกร้อง ต่อเยาวชนจีนทั่วประเทศด้วย

อันที่จริงสิ่งที่รัฐบาลจีนในขณะนั้น ต้องการอยากให้เห็นมากกว่า คืออยาก เห็นคนญี่ปุ่นที่ตกค้างอยู่ข้างหลังเดินทางกลับประเทศ แต่กลับเป็นสิ่งที่ นาคาคิจิมาไม่ยินดีทำ.. “ใครมาลากผมขึ้น รถไฟ ผมก็จะกระโดดกลับลงมา” เขาจึง ติดตามแม่บุญธรรมคนเดิมไปอยู่กับพ่อ บุญธรรมคนใหม่ที่แม่แต่งงานด้วยอีก 2 คน เปลี่ยนชื่อแซ่ไปอีก 2 ครั้ง แต่ก็ ไม่ยอมกลับญี่ปุ่นอยู่ดี เขาเล่าในหนังสือ ว่า.. “คนจีนไม่เคยคิดว่าคนญี่ปุ่นที่เป็น

ชาวบ้านจะต้องรับผิดชอบการกระทำ ของกองทัพญี่ปุ่น เพราะชาวบ้านญี่ปุ่นก็ ตกเป็นเหยื่อของสงครามเหมือน ๆ กัน” เขาจึงเติบโตขึ้นมาอย่างกลมกลืนและมี ความสุขกับเด็กจีนคนอื่น ๆ

เหตุการณ์ที่เป็นจุดหักเหของชีวิต เกิดขึ้นเมื่อนาคาคิจิมาอายุ 16 ปีและ ได้เข้าร่วมการเคลื่อนไหวกับองค์กร เยาวชนของพรรคคอมมิวนิสต์แห่ง ประเทศจีน ครั้งนั้นมีครูคนหนึ่งแนะนำ ให้เขากลับบ้านเกิดเสีย แล้วไปทำหน้าที่ เป็นทูตสันถวไมตรีให้กับประเทศทั้งสอง จะดีกว่า นาคาคิจิมาจึงปฏิบัติตาม กลับ ญี่ปุ่นไปแล้วก็ไปทำหน้าที่ตามที่ครูมอบ หมายด้วยความตั้งใจ เช่น ทำงาน ให้กับสมาคมมิตรภาพญี่ปุ่น-จีน ตั้ง สำนักงานแปลให้กับนักธุรกิจทั้ง 2 ฝ่าย ริเริ่มตั้งเมืองพี่-เมืองน้องซึ่งปัจจุบันมีอยู่ 355 เมืองใน 2 ประเทศ เป็นต้น

แต่งานที่เขาารู้สึกว่ามีเกียรติที่สุด คือได้ทำหน้าที่ล่ามให้กับ “เต็งอิงเซา” ภริยาของอดีตนายกรัฐมนตรีโจวเอิน หลอ.. “งานอย่างเดียวกับที่ผมทำไม่ได้ คือ เขียนเรื่องเกี่ยวกับเด็กกำพร้าจากภัย สงคราม ผมเคยพยายามทำมาครั้งหนึ่ง แต่ไม่สำเร็จเพราะมีวุ่นวายเรื่องให้เอา มือปิดหน้า”

เขาเดินทางมาหาแม่บุญธรรมที่จีน อีกครั้งในปี 1972 พบว่าเธอถึงแก่กรรม ไปแล้ว หนังสือเล่มนี้เขาตั้งใจเขียนเพื่อ เป็นสักขีพยานของความรักที่มีต่อพ่อ แม่บุญธรรม และไมตรีจิตระหว่างญี่ปุ่น กับจีนที่จะผูกพันความรู้สึกของเขาไป ตลอดชั่วชีวิต

นาคาคิจิมา โยฮาชิ ปัจจุบันอายุ 73 ปี อาศัยอยู่ในกรุงโตเกียวกับลูก ๆ อีก 3 คน

นาคาคิจิมา โยฮาชิ
ผู้เขียนหนังสือ ไอเคียววี่เอ็ง

YOHACHI NAKAJIMA
Orphan of WWII

เข็มทิศ

อุปกรณ์ชิ้นเล็กๆ

ที่ช่วยนำโลกเข้าสู่ยุคทองแห่งการเดินทาง

ในสมัยโบราณ การล่องเรือข้ามมหาสมุทร เป็นเพียงวิธีเดียว ที่จะเดินทางจากทวีปหนึ่ง ไปยังอีกทวีปหนึ่ง เรือลำเกาฬนับพันนับหมื่นลำ ที่บรรทุกลูกเรือนับล้านคนทั่วโลก ต่างมุ่งหน้าสู่ท้องทะเล เผชิญหน้ากับอันตรายมากมาย ไม่ว่าจะเป็นสภาพอากาศที่เลวร้าย หรือถูกโจมตีโดยโจรสลัด ช่วยเชื่อมต่อโลกทั้งใบเข้าไว้ด้วยกัน เรือหลากเชื้อชาติ นำวัฒนธรรม ความรู้ นวัตกรรม ความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ ที่แตกต่างแลกเปลี่ยนระหว่างกัน ทำให้เกิดการพัฒนาขึ้นทั่วโลกอย่างก้าวกระโดด แต่เบื้องหลังความสำเร็จในการเดินทางข้ามผืนน้ำอันกว้างใหญ่ นับตั้งแต่อดีตกาล ลูกเรือนับล้านคน ได้ฝากชีวิตเอาไว้กับอุปกรณ์นำทางชิ้นเล็กๆ ที่เรียกว่า “เข็มทิศ” ในมือต้นหนเรือ ที่ใช้ควบคู่กับแผนที่เพื่อบอกตำแหน่งเรือของตัวเอง ท่ามกลางมหาสมุทรอันกว้างใหญ่

ก่อนที่เข็มทิศจะถูกประดิษฐ์ขึ้น การค้นหาทิศทางในตอนกลางคืน เป็นเรื่องของประสบการณ์ล้วนๆ การเดินทางบนบก อาจสามารถใช้ การจดจำตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่โดดเด่น เป็นเครื่องหมายบอกได้ ว่าขณะนั้นตัวเองกำลังอยู่ ณ ตำแหน่งใดของเส้นทาง แต่ในท้อง ทะเลที่ไม่ว่าจะมองไปทางไหน ทิวทัศน์ทุกอย่างก็เหมือนกันหมด จรดเส้นขอบฟ้า นักเดินเรือ จึงจำเป็นต้องอาศัยการกำหนด ทิศทางจากตำแหน่งดวงดาว หากวันไหนที่มีเมฆมาก หรือสภาพ อากาศเลวร้าย การกำหนดทิศทางเดินเรือก็จะเป็นไปได้ยากลำบาก ยิ่งขึ้น ในหลายๆครั้ง ปอยครั้งที่ไม่สามารถกำหนดทิศทางที่ถูกต้อง ได้ นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุทางท้องทะเลอันน่าเศร้า ทำให้เรือจำนวน มากไม่สามารถเดินทางไปถึงจุดหมายของตัวเองได้ เมื่อเข็มทิศถูก สร้างขึ้น มันสามารถช่วยนำทางให้เรือเดินทางปลอดภัยมากขึ้น โอกาส เดินทางไปถึงทวีปที่อยู่ห่างไกลก็มากขึ้นตามไปด้วย

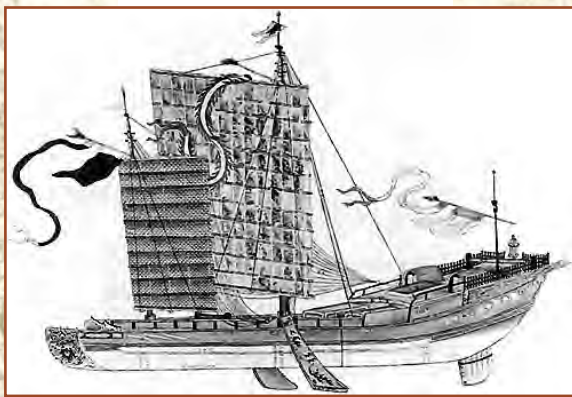

ประวัติศาสตร์ในการสร้างเข็มทิศ มีความเป็นมาที่น่าสนใจอย่างมากทีเดียว เข็มทิศ เป็นหนึ่งในสิ่งประดิษฐ์ ยิ่งใหญ่ที่สุดของจีนโบราณ เข็มทิศแม่เหล็กแบบ วงเวียนชิ้นแรก ถูกสร้างขึ้น ในช่วงต้นของ ราชวงศ์ฮั่น ราวศตวรรษที่ 2 โดยทำจากแม่เหล็กธรรมชาติชนิดหนึ่ง ในฐานะอุปกรณ์ ทำนายของหมอดูชาวจีน เข็มทิศถูกนำ ใช้ในการกำหนดพื้นที่ และทิศทางใน การสร้างอาคารบ้านเรือนอย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามหลักฮวงจุ้ย ที่เป็นความ เชื่อของลัทธิเต๋า หากบ้านเรือน หรือ ธุรกิจอยู่ในทิศทางที่ถูกต้อง ก็จะทำให้ ชีวิต สุขภาพ ความมั่งคั่งดีมากขึ้นตามไป ด้วย นอกจากนี้ เข็มทิศ ยังถูกนำมาใช้เพื่อช่วย ค้นหาแร่ธาตุที่มีค่าที่หายากอีกด้วย

The background of the page is a detailed vintage map with a warm, aged tone. A brass compass with a white face and a blue needle is positioned in the lower-left quadrant. To its left, a small, dark-colored figurine of a dog is visible. The map shows various geographical features, including rivers, roads, and place names in Latin script. The overall aesthetic is historical and exploratory.

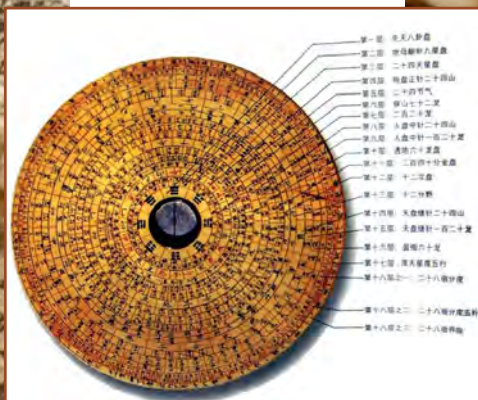
เข็มทิศที่เก่าแก่ที่สุดของโลก เป็นก้อนแม่เหล็ก
ธรรมชาติที่ถูกนำมาแกะสลัก จนกระทั่งมีรูปร่างคล้าย
ช้อน ปลายช้อนทำหน้าที่เป็นเข็มชี้ทิศทาง โดยจะชี้ไป
ทางทิศใต้เสมอ ทำให้เข็มทิศในยุคแรกของจีนมักถูก
เรียกว่า “ไต้ชี้” เมื่อนำเข็มทิศ วางลงบนจานหล่อสำริด
เรียบ ที่เรียกว่า “แผ่นสวรรค์” ที่มีวงกลมเป็นศูนย์กลาง
แสดงถึงสวรรค์รอบนอกของวงกลมมีทั้งหมด 24
ทิศทาง โดยมี 8 ทิศทางหลัก มีแผ่นตารางรอบๆ ที่
หมายถึง “โลก” และมีการแกะสลักเครื่องหมายกลุ่ม
ดาวสำคัญ ลงไปในตำแหน่งต่างๆของจานอีกด้วย
เมื่อจานสำริดถูกย้ายที่ ช้อนแม่เหล็กตรงกลางจะหมุน
ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งหยุด โดยชี้ไปที่ทิศใต้เสมอ

ราวศตวรรษที่ 9 - 11 ในสมัยราชวงศ์ซ่ง ชาวจีน
ได้ทำการดัดแปลงเข็มทิศ เพื่อนำไปใช้ในการนำทาง
ขณะเดินเรือข้ามมหาสมุทร ในรูปแบบของเข็มแม่เหล็ก
ที่ลอยอยู่ในชามน้ำ ที่รู้จักกันดีในชื่อ “ปลาเหล็กที่ลอย
อยู่ในน้ำ” หรือ เข็มทิศเปียก ปลายเข็มยังคงชี้ไปทาง
ทิศใต้เช่นเดิม การชี้ไปยังทิศใต้เสมอ เป็นสิ่งที่แตก
ต่างกันระหว่างเข็มทิศแบบโบราณ กับเข็มทิศในยุค
ปัจจุบันที่ชี้ไปทาง “ทิศเหนือ” เสมอ แต่ไม่ว่าปลาย
เข็มจะชี้ไปทิศทางใด ก็ไม่ได้สำคัญแต่อย่างใด เพราะ
ทราบได้ที่มันยังคงชี้ไปทางทิศใดได้อย่างเที่ยงตรง นัก
เดินทางก็จะสามารถ เดินทางไปในทิศทางที่ต้องการได้
อย่างถูกต้องเสมอ

มนุษย์คนแรกที่ได้รับการบันทึกว่ามีการใช้เข็มทิศ เป็นเครื่องมือช่วยในการเดินเรือคือชาวจีนชื่อ เจิ้งเหอ จากมณฑลยูนนาน ที่ทำการเดินทางผ่านเจ็ดมหาสมุทร หลังจากนั้น เข็มทิศ ยังช่วยให้เรือสินค้าของจีน สามารถแล่นไปได้ไกลจนถึงประเทศซาอุดีอาระเบีย ได้โดยสวัสดิภาพ หลังจากนั้น ได้มีการพัฒนา “เข็มทิศแห้ง” ขึ้น เป็นกรอบไม้ที่ดูคล้ายกับกระดองเต่าคว่ำ มีแกนเพลสำหรับวางเข็มแม่เหล็กอยู่ตรงกลาง และยังมีเข็มทิศ อีกหลายแบบ เช่น เข็มทิศ ที่ห้อยเข็มแม่เหล็กลงมาจากเส้นไหม ที่สะดวกในการพกพา ในศตวรรษที่ 13 เข็มทิศ ได้แพร่หลายไปยังดินแดนยุโรป และเปอร์เซีย เข็มทิศใหม่ๆ ได้ถูกพัฒนาขึ้น มีความเสถียร แม่นยำมากขึ้น ควบคู่ไปกับการคมนาคมเดินเรือข้ามมหาสมุทรที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก นักผจญภัยแสวงโชคมากมาย ได้ตั้งเท้าเดินทางเข้าสู่ยุคทองแห่งการเดินเรือ จนกระทั่งนำไปสู่การค้นพบโลกใหม่ หรือ ทวีปอเมริกา

เข็มทิศ นอกจากเป็นอุปกรณ์ที่ขาดไม่ได้ของเหล่านักเดินทาง ไม่ว่าจะทางบก หรือทางทะเล มันยังมีความสำคัญอย่างมากในการค้นหาทิศทางภายในอุโมงค์ที่เย็นเฉียบมืดมิดในขณะที่ทำเหมืองแร่ หรือขุดเจาะอุโมงค์ นอกจากนี้ เข็มทิศ ยังมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้ง และเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาอารยธรรมของมนุษย์ ทั้งด้านเศรษฐกิจการค้า การทหาร วิทยาศาสตร์ ทั้งด้านฟิสิกส์ และวิศวกรรมไฟฟ้า ในปัจจุบัน

ร้านเก่าเล่าเรื่องเปิดปักกิ่ง

ถ้าพูดถึงอาหารรสเลิศที่เป็นทั้ง signature ของประเทศจีน และของมหานครปักกิ่ง แน่ใจว่าเมนูแรกที่เราต้องนึกถึงก็คือ “เป็ดปักกิ่ง” หรือ “เป่ย์จิงซั่วยา” จะว่าไปเป็ดปักกิ่งก็มีสถานะไม่ต่างจากต้มยำกุ้งของบ้านเรา เพราะนอกจากจะเป็นอาหารยอดนิยมของคนจีนเองแล้ว ยังเป็นอาหารที่เสิร์ฟให้แขกคนจีนในเวทีระดับโลกด้วย หากคุณผู้อ่านได้ไปเยือนปักกิ่ง ก็อย่าพลาดโอกาสไปชิมเป็ดปักกิ่งต้นตำรับให้ได้สักครั้งนะคะ รับรองว่าจะติดใจแน่นอน แต่..คำถามต่อมาก็คือ แล้วเราจะไปลิ้มรสเป็ดปักกิ่งที่ร้านไหนดี ถึงจะมั่นใจว่าได้ทานเป็ดปักกิ่งรสโอชาแบบต้นตำรับแท้ๆ ถ้าอยากทราบคำตอบ ก็ขอเชิญตามมาหาคำตอบจากหนังสือที่จะแนะนำให้คุณรู้จักกันใน **New Silk Road ฉบับนี้** พร้อมๆ กันเลยค่าะ

“เหล่าเตี้ยน” (แปลว่า “ร้านเก่าแก่”) หรือ Peking Duck Restaurant เป็นหนังจีนที่ออกฉายในปี 1990 กำกับการแสดงและเขียนบทภาพยนตร์โดย กู๋หรง นำแสดงโดยนักแสดงเจ้าบทบาทหลายต่อหลายคน ไม่ว่าจะเป็นเฉินป้าวกั๋ว สวีซงจื่อ เจ้าเลียง และเก๋อโยว

หนังเรื่องนี้ได้รับความนิยมมากในประเทศจีน การันตีด้วยรางวัล “ปายฮวาเจียง” หรือ The People’s Hundred Flower Award ครั้งที่ 14 ในสาขาภาพยนตร์ขวัญใจมหาชน และรางวัล “จินจีเจียง” หรือ “Golden Rooster Award” ครั้งที่ 11 ในสาขาผู้กำกับภาพยนตร์หน้าใหม่ยอดเยี่ยม

เนื้อหาของหนังเรื่องนี้ดัดแปลงมาจากประวัติความเป็นมาของภัตตาคาร “เฉวียนจวีเต๋อ” ซึ่งเป็นร้านเก่าแก่และมีชื่อเสียงของปักกิ่ง หนังเปิดเรื่องด้วยฉากที่ผู้กำกับสาวคนหนึ่งซึ่งเป็นทายาทของเจ้าของร้านเฉวียนจวีเต๋อ เดินทางกลับไปค้นหารากเหง้าของตัวเองที่สุสานชานเมืองปักกิ่งที่สุสานนั้น เธอได้พบกับ เกียนซุ่น ชายชราผู้ทำหน้าที่เฝ้าสุสาน และชายชราผู้นี้เองที่ป็นผู้ไขความลับให้กับเธอ

ย้อนกลับไปเมื่อปลายสมัยราชวงศ์ชิงซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายของจีน “เต๋อจวีเฉวียน” ร้านอาหารชื่อดังในปักกิ่งต้องปิดกิจการลงเนื่องจากเจ้าของล้มละลาย หยางหมิงเฉวียน หนุ่มใหญ่ที่มีหัวการค้าแต่ได้ขึ้นชื่อว่าเป็น “เสี่ยจิวหลิว” (กลุ่มคนหาเช่ากินค่าที่ประกอบอาชีพระดับล่างและถูกสังคมดูถูก) ได้ขอซื้อกิจการนี้ต่อแล้วเปลี่ยนชื่อร้านเป็น “เฉวียนจวีเต๋อ” โดยสลับลำดับตัวอักษรตามคำแนะนำของซินแสฮวงจู้ นอกจากนี้ ซินแสยังได้ทำนายทายทักไว้ว่า ต่อไปร้านนี้จะค้าขายรุ่งเรือง เพราะร้านตั้งอยู่ในตำแหน่งที่มีฮวงจู้ดีมาก

หยางหมิงเฉวียนต้องฟันฝ่าอุปสรรคมากมายในการดำเนินกิจการร้านอาหารแห่งนี้ เขาเผชิญ

ทั้งปัญหาภายในร้าน การก่อกวนแก๊งจากร้านคู่แข่งที่ซู “เปิดอย่าง” เป็นเมนูเด็ดของร้านเช่นกันแล้วยังต้องคอยหาวิธีเอาตัวรอดจากการข่มขู่และรีดไถจากตำรวจในยุคที่สังคมนจีนต้องรับศึกหนักจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ

นอกเหนือจากปัญหาด้านธุรกิจแล้ว หยางหมิงเฉวียนยังต้องเผชิญกับปัญหาเรื่องความรักที่มีเกียนซุ่น ลูกน้องมือขวาของเขาเองเข้ามาเป็นตัวแปรสำคัญ ท่ามกลางสารพัดปัญหาที่รุมเร้า หยางหมิงเฉวียนสามารถใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการบริหารจัดการร้านอาหารของเขาจนประสบความสำเร็จตามคำทำนายที่ซินแสว่าไว้ ทว่า เขากลับพ่ายแพ้อย่างไม่เป็นท่าในเรื่องความรัก

หนังเรื่องนี้จบลงด้วยฉากโศกนาฏกรรมในคืนวันแต่งงานของหยางหมิงเฉวียนกับหญิงคนรักของเขา ส่วนคนในร้านเฉวียนจวีเต๋อก็ต้องกระจัดกระจายกันไปโดยไม่รู้ว่าจะได้มารวมตัวกันเพื่อสร้างร้านขึ้นมาใหม่เมื่อไหร่

“เหล่าเตี้ยน” ได้รับคำชมจากนักวิจารณ์ ภาพยนตร์ของจีนว่าสามารถจำลองสภาพบ้านเมืองและวิถีชีวิตของผู้คนย่านเฉียนเหมินซึ่งเป็นย่านการค้าเก่าแก่ของปักกิ่งไว้ได้อย่างประณีต หากคุณผู้อ่านท่านใดอยากเห็นบรรยากาศเก่าๆ เมื่อ 150 ปีก่อนของมหานครปักกิ่ง ก็สามารถชมหนังเรื่องนี้ได้ไม่ยากผ่านทางเว็บไซต์ YouTube แต่สิ่งที่จะยากสักหน่อยก็คือ หากคุณผู้อ่านอยากชิมเปิดปักกิ่งต้นตำรับของร้านเฉียนจวีเต๋อ ยังไงซะก็ต้องบินไปถึงประเทศจีน เพราะเปิดปักกิ่งที่เลิ่รฟในภัตตาคารจีนในเมืองไทยไม่เหมือนเปิดปักกิ่งที่จีน และแม้ว่าปัจจุบันจะมีการแพ็คเปิดปักกิ่งของร้านเฉียนจวีเต๋อใส่ถุงสุญญากาศส่งขายเป็นอาหารสำเร็จรูปไปทั่วประเทศจีนและในต่างประเทศแล้ว แต่ก็ต้องขอยืนยันจากประสบการณ์ตรงของผู้เขียนว่ารสชาติมันช่างแตกต่างจากเปิดปักกิ่งที่เพิ่งย่างเสร็จพร้อมเสิร์ฟราวฟ้ากับเหว

ภัตตาคารเฉียนจวีเต๋อ ค่อยๆ พัฒนาต่อยอดธุรกิจจากภัตตาคารเก่าแก่ที่เปิดกิจการตั้งแต่รัชสมัยของจักรพรรดิฉินเฉิงแห่งราชวงศ์ฉิง ในปี 1864 กลายมาเป็นกลุ่มบริษัทร่วมทุนด้านธุรกิจภัตตาคารรายใหญ่ของจีน ปัจจุบันนอกจากร้านดั้งเดิมที่ย่านเฉียนเหมินในปักกิ่งแล้ว เฉียนจวีเต๋อยังเปิดร้านแฟรนไชส์รวมกว่า 23 สาขาในปักกิ่งและเมืองใหญ่ในประเทศจีน (เฉพาะในปักกิ่งมี 15 สาขา) และเมื่อไม่กี่ปีมานี้ก็ยังเปิดร้านที่เมลเบิร์นในออสเตรเลียด้วย

สำหรับเมนูเด็ดที่เป็น signature ของร้านก็ยังคงเป็น เปิดปักกิ่ง ที่ใช้วิธี “ชวนย่าง” แบบเดียวกับที่พ่อครัวในวังหลวงใช้อย่างหมูหัน นอกจากวิธีการย่างเปิดแบบโบราณแล้ว สูตรเด็ดเคล็ดลับของร้านนี้ยังอยู่ที่พื้นที่ใช้ก่อไฟย่างเปิด ฟืนจะต้องเป็นไม้ผลไม้ เช่น ไม้พุทรา สาลี่ หรือท้อ นอกจากนี้ยังมีซอสหวานรสกลมกล่อมกับแผ่นแป้งเนื้อนุ่มเป็นเครื่องเคียงทานพร้อมกับหนังเปิดบางกรอบที่ติดเนื้อเปิดนุ่มๆ ด้วย

นอกจากเปิดปักกิ่งที่ทานหนังและเนื้อของ
เปิดแล้ว ร้านเจวียนจวีเต๋อยังมีที่เด็ดอีกอย่างคือ
สามารถนำทุกส่วนของเปิดมาประกอบอาหารได้
กลายเป็นเซตเมนู “เจวียนยาสิ” หรือ all duck
banquet ซึ่งนอกจากจะมีเปิดปักกิ่งเป็นพระเอก
ในเซตอาหารแล้ว ยังมีอีกหลากหลายเมนูที่นำ
ส่วนต่างๆ ของเปิดมาเป็นส่วนประกอบหลัก เช่น
ปีก เท้า ลิ้น หัวใจ ตับ ไข่ กระเพาะ ฯลฯ

รสชาติที่เลื่องลือกันมาตลอดระยะเวลากว่า
150 ปีของเปิดอย่างร้านเจวียนจวีเต๋อนี้ รับประกัน
ความอร่อยได้ด้วยคำพูดของชาวปักกิ่งประโยค
หนึ่งที่ว่า “ถ้ามาถึงปักกิ่งแล้ว ไม่ได้ไปเยือน
กำแพงเมืองจีนก็ไม่อาจนับว่าเป็นผู้กล้า แต่ถ้า
หากไม่ได้ทานเปิดของร้านเจวียนจวีเต๋อแล้ว
ท่านจะต้องเสียใจ” นอกจากนี้ยังสามารถรันตี
ความอร่อยได้จาก ฯพณฯ โจวเินไหล อดีต
นายกรัฐมนตรีคนสำคัญของจีน ท่านเคยให้ร้าน
เจวียนจวีเต๋อจัดอาหารในงานเลี้ยงรับรองระดับ
ประเทศมาแล้ว รวมไปถึงบรรดาผู้นำประเทศ
และแขกบ้านแขกเมืองสำคัญที่มาเยือนจีน
ทางการก็จะต้องพามาเลี้ยงรับรองที่ร้านนี้

เป็นยังไงกันบ้างคะ อ่านมาถึงตรงนี้แล้วชัก
อยากชิมเปิดปักกิ่งของร้านเจวียนจวีเต๋อกันขึ้น
มาบ้างหรือเปล่า ถ้าไม่คิดว่าพื้นที่มีจำกัด ผู้เขียน
คงได้สาธยายถึงความเอร็ดอร่อยของเปิดปักกิ่ง
ให้ได้อ่านจนน้ำลายสอกันมากกว่านี้ แต่ตอนนี้
ได้เวลาอาหารพอดี ผู้เขียนต้องขอตัวไปทานข้าว
ก่อน แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

“ ในเมื่อบทความก่อนหน้าพูดถึงเปิดที่จันทองบ.ก. เลยขอไปสำรวจร้านเปิดข้างในประเทศไทยมาประชันให้น้ำลายรดกันบ้าง ”

บุษบา เปิดย่าง

อาหารจีนอิมท่ามกลางเมืองกรุงเทพฯ

ท่ามกลางความสับสนอลหม่านของสังคมเมืองด้านนอก บรรยากาศภายในร้าน “บุษบา เปิดย่าง” ร้านอาหารอิสลามย่านถนนนครไชยศรี หรือที่เรียกกันว่า “ศรีย่าน” กลับดูสงบนิ่ง ไม่เร่งรีบ ไม่วุ่นวาย เสมือนหยุดเวลาให้ผู้ที่แวะเวียนเข้ามาได้ทิ้งฟากท้องกับอาหารรสเลิศ และเก็บความสบายใจเข้ากระเป๋า ก่อนออกไปผจญกับความวุ่นวายอีกครั้ง...

ขึ้นชื่อว่าเป็นร้านอาหารอิสลาม หลายคนนึกภาพอาหารจำพวกเครื่องเทศแรงๆ อย่างแกงมัสมั่น แกงกระหรี่ ข้าวหมก ฯลฯ แต่สำหรับร้านบุษบา กลับมีเมนูให้เลือกสรรมากมาย โดยเฉพาะเมนูเปิดที่หารับประทานได้ยากในหมู่มุสลิม ซึ่งเป็นเมนูหลักของร้านมานานนับทศวรรษ

พี่เป้-จอม ต้นสหัสวรรษ เจ้าของร้านอาหารวัย 52 ปี บอกว่า ก่อนจะมาเป็นร้านอาหารแห่งนี้ เคยทำงานในวงการหนังสือ แต่หลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงขาลงอย่างหนัก จึงตัดสินใจออกมาเปิดร้านอาหารเอง เดิมทีขายแค่บะหมี่เกี๊ยวเปิดข้าวหน้าเปิด และก๋วยเตี๋ยว ลูกชิ้นทั่วไป เมื่อผลตอบรับจากลูกค้าดี จึงตกแต่งร้านให้น่านั่งมากขึ้น โดยเน้นบรรยากาศเรียบง่าย ใช้โทนขาวตัดกับโต๊ะเก้าอี้ไม้สีเข้มทะมึน ดูหรูหราผสมผสานความวินเทจ และมีการเพิ่มเมนูอาหารตามสั่งเข้ามาเสริมด้วย เพื่อความหลากหลาย ไม่ให้ลูกค้าเบื่อหน่ายจำเจกับอาหารของร้านที่มีอยู่จำกัด

“บุชบาเป็นร้านอาหารอิสลาม ลูกค้าส่วนใหญ่จึงเป็นมุสลิมกว่า 90% จึงมีการเพิ่มเมนูให้หลากหลายตอบสนองความต้องการของลูกค้า ส่วนเรื่องคุณภาพอาหารเราเน้นสำคัญอยู่แล้ว” เจ้าของร้านกล่าวเสริม

สำหรับเมนูขึ้นชื่อของร้านตอนนี้เลย “บะหมี่แห้งเปิดย่าง” ที่ทางร้านคัดสรรวัตถุดิบเป็นพิเศษ เนื้อเปิดเป็นเปิดย่างสไตล์ฮ่องกง น้ำซอสที่ใช้ราดเป็นสูตรของร้านโดยเฉพาะ เพราะถ้าเป็นของจีนแท้จะต้องใส่เหล้า ใส่แอลกอฮอล์ ซึ่งตามหลักศาสนาอิสลาม แอลกอฮอล์เป็นสิ่งต้องห้าม ส่วนเส้นบะหมี่ก็สั่งซื้อพิเศษ แตกต่างจากร้านอื่นคือเป็นเส้นที่ไม่ใช้สีผสม ที่เห็นเป็นบะหมี่สีเหลืองนั้นคือไข่ล้วนๆ ผลลัพธ์ที่ออกมาจึงทำให้เปิดมีรสชาติกลมกล่อม เนื้อแน่นแต่เคี้ยวนุ่มละมุนลิ้น ตัดกับความมันของ

เส้นบะหมี่ไข่ ออกมาเป็นความอร่อยลงตัว ยิ่งได้รับประทานกับน้ำซุปร้อนๆที่เลิ่รพมากู้กันแล้วละก็ บอกได้คำเดียวว่า “ฟิน”

อีกเมนูที่ใครเข้ามาเป็นต้องลิ้มลองก็คือ “ข้าวหน้าเป็ด” เมนูธรรมดาๆนี้สร้างความประทับใจให้แก่ลูกค้ามานักต่อนัก อย่างที่บอกไปแล้วว่าสูตรการทำเปิดของร้านเป็นอย่างไร ลองคิดว่าถ้ามีซอสรสเลิศราดแบบชุ่มกำลังดีในจานที่มีข้าวสวยอุ่นๆ ขนบข้างด้วยซิงดอง ก่อนตักเข้าปากก็อย่าลืมหยดน้ำจิ้มสักนิด โอ้โฮ! ได้รสอูมามิ

นอกจากเมนูแนะนำแล้ว ทางร้านยังมีอาหารให้เลือกอีกมากมาย ทั้งข้าวหมกไก่ ข้าวหน้าไก่ย่าง บะหมี่ทะเล เกี้ยวหน้าเป็ด ก๋วยเตี๋ยวเป็ด เย็นตาโฟ หรือเมนูตามสั่งอย่าง ผัดกะเพรา ผัดพริกหวาน ผัดพริกไทยดำ ทางร้านก็มี และที่สำคัญเมนูรับประทานเล่น ไม่ว่าจะ เป็นเนื้อสะเต๊ะ ไก่สะเต๊ะ ปากเปิดทอด เอ็น แก้วทอดกรอบ ขนมจีบสำหรับวัย ซาลาเปา ก็มีให้ลูกค้าเลือกสรร

ร้านบุษบา เปิดย่าง ตั้งอยู่บนถนนนครไชยศรี (ศรียาน) เขตดุสิต กรุงเทพฯ เปิดบริการตั้งแต่เวลา 9.00 - 18.00 น. วันอังคาร-อาทิตย์ (หยุดวันจันทร์) ทั้งนี้บางวันอาจปิดร้านก่อนเนื่องจากขายดีจนของหมด สามารถสอบถามหรือจองโต๊ะที่เบอร์ 02-669-2232 หรือ 08-4460-2505 facebook : บุษบา เปิดย่างมุสลิม

- ขอขอบคุณภาพสวยๆ จากทางร้าน บุษบา เปิดย่าง -

รัฐบาลอังกฤษตั้งเจ็คหม่าเป็นบอร์ดที่ปรึกษา

นายเดวิด คาเมรอน นายกรัฐมนตรีอังกฤษ แต่งตั้ง "เจ็คหม่า" แห่ง Alibaba เจ้าพ่อธุรกิจ e-commerce ของจีน เป็นหนึ่งในคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านธุรกิจของรัฐบาลอังกฤษ Alibaba เข้าตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก เมื่อเดือนกันยายน ปี 2014 ด้วยมูลค่าแรกเข้า สูงที่สุดในโลก 25,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่งผลให้เจ้าของ Alibaba คือนายหม่าหยุน หรือ เจ็คหม่า ขึ้นสู่ตำแหน่งเศรษฐีอันดับ 1 ของจีนในปีนั้น แต่ตกลงมาอยู่อันดับ 2 ในปี 2015 ถูกนายหวังเจี้ยนหลินเจ้าพ่อธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์แซงขึ้นหน้า

เจ็คหม่าได้รับเชิญให้เข้าพบนายกรัฐมนตรี

อังกฤษที่บ้านเลขที่ 10 ถนนดาวนิง หลังจากพูดคุยกันแล้ว นายคาเมรอน ให้สัมภาษณ์ว่า เขาสนใจยุทธศาสตร์ โลกาภิวัตน์ของ Alibaba มาก อีกทั้งรู้สึกอัศจรรย์ใจกับการที่พลังอำนาจ ของอินเทอร์เน็ตสามารถช่วยให้ธุรกิจ SME ในประเทศจีนก้าวหน้าไปผืน บินได้อย่างไม่น่าเชื่อ

เจ็คหม่าเป็นนายทุนจีนคนแรก และเจ้าของบริษัทอินเทอร์เน็ตคน เดียวในโลก ที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วม บอร์ดที่ปรึกษาทางธุรกิจของนาย คาเมรอนซึ่งบอร์ดทั้งคณะมีอยู่ 19 คน

จีนปิดจากนโยบายลูกคนเดียว

คณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์แห่ง ประเทศจีนประกาศเมื่อวันที่ 29 ต.ค.2015 ผ่อนคลายนโยบายลูกคนเดียวที่ใช้มาแล้ว กว่า 3 ทศวรรษลงไปอีกขั้นหนึ่ง หลังจากที่เคย ผ่อนคลายมาแล้วในปี 2013 แต่ยังคงยืนยัน ว่านโยบายวางแผนครอบครัวจะต้องมีอยู่ต่อไป

ประกาศของคณะกรรมการพรรค ฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อได้ผ่านความเห็นชอบจากสภา ผู้แทนประชาชนแห่งชาติ ซึ่งจะเปิดประชุมในเดือนมีนาคมปีหน้า

นโยบายลูกคนเดียวเคยได้รับการผ่อน คลายมาแล้วครั้งหนึ่งในปี 2013 ซึ่งครั้งนั้น อนุญาตให้สามีหรือภรรยาคนหนึ่งคนใดที่เป็น ลูกคนเดียวของพ่อแม่สามารถมีลูกได้ 2 คน มีคู่ที่เข้าชายได้รับสิทธิ์อยู่ 11 ล้านคู่ แต่ขอใช้

สิทธิ์เพียง 1.5 ล้านคู่เท่านั้น การผ่อนคลายนี ครั้งหลังนี้ครอบคลุมคู่สามี-ภรรยาทั่วประเทศ ซึ่งมีอยู่ถึง 90 ล้านคู่ก็จริง แต่.. กว่าครึ่งหนึ่ง หรือประมาณ 60% ไม่ได้อยู่ในวัยเจริญพันธุ์ อายุเกิน 35 ปีขึ้นไปแล้ว

ที่ผ่านมาจีนบังคับใช้นโยบายลูกคนเดียว อย่างเคร่งครัด ใครละเมิดแอบมีลูกเกินกว่า 1 คนถือว่ามีความผิดร้ายแรง ทั้งถูกปรับ ถูก ตัดสวัสดิการต่าง ๆ ที่พึงได้จากรัฐ ถ้าเป็น ข้าราชการถูกไล่ออกสถานเดียวในความผิดฐาน ไม่ทำตัวเป็นเยี่ยงอย่าง ผ่านไป 30 ปีจีนเดิน มาถึงจุดที่เรียกว่าเกิดภาวะช็อกทางประชากร คือจำนวนคนหนุ่มสาวในวัยทำงานลดลงปีต่อ ปี เด็กเกิดใหม่มีจำนวนน้อยจนไม่สามารถขึ้น มาทดแทนได้ทัน ขณะที่คนสูงอายุที่เป็นภาระ ให้รัฐกลับมีปริมาณมาก จนทำให้เงินเข้าสู่สังคมผู้ สูงอายุเต็มตัว

อัตราการลดลงของประชากรวัยทำงานของจีน จะเริ่มจากปีละ 1.5 ล้านคนไปจนถึง 8 ล้าน คนในอีก 35 ปีข้างหน้า

นายมู่กว่างจิ้ง ผู้เชี่ยวชาญด้าน ประชากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยปักกิ่งเรียกร้อง ให้รัฐบาลใช้มาตรการเด็ดขาดในการกระตุ้น อัตราเกิดโดยเร็วที่สุด เช่น ให้เงินอุดหนุน แก่ผู้ที่มีบุตรมากกว่า 1 คน ขยายเวลาการลา คลอด เพิ่มสวัสดิการแม่และเด็ก จัดให้มีสถาน เลี้ยงดูทารกมาก ๆ ให้โอกาสการศึกษาแก่ เด็กเต็มที่ สุดท้ายเขามีข้อสรุปในการแก้วิกฤต ประชากรครั้งนี้ว่า.. "ลูกสองคนก็ได้อยู่ แต่สาม คนน่าจะดีกว่า"

สื่อตะวันตกพากันวิจารณ์ว่า การยกเลิก นโยบายลูกคนเดียวของจีนจะไม่ช่วยบรรเทา ปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัวที่เกิดจากการ ขาดแคลนแรงงานได้อย่างที่จีนต้องการ เพราะ กว่าเด็กรุ่นใหม่จะโตจนสามารถขึ้นมารับช่วง ต้องรอเวลาอีกอย่างน้อย 15 ปี และถ้าดูจาก ตัวเลขของการผ่อนคลายนี้อีกครั้งแรก ที่มีคู่ สามี-ภรรยาเพียง 1.5 ล้านคู่ขอใช้สิทธิ์มีลูก 2 คนจากทั้งหมด 11 ล้านคน ก็แสดงว่าหนุ่มสาว ยุคใหม่ของจีนอาจไม่ต้องการมีลูกมากไปกว่านี้ สาเหตุมีหลากหลาย เช่น วิถีชีวิตคนรุ่นใหม่ ที่ เปลี่ยนไป ผู้หญิงส่วนใหญ่ต้องออกไปทำงาน นอกบ้าน คนยุคใหม่แต่งงานช้า แต่งแล้วไม่ ต้องการมีลูก กระทั่งไม่อยากแต่งงานใช้ชีวิต เป็นโสดก็มีแนวโน้มสูงมาก

ซึ่งเท่ากับ 916 ล้านคน

อังกฤษต้อนรับสีจิ้นผิงสูงส่งยิ่งใหญ่

การเยือนอังกฤษของสีจิ้นผิงระหว่างวันที่ 19-23 ตุลาคมที่ผ่านมา ทั้ง 2 ฝ่ายต่างแสดงความชื่นอกชื่นใจกับผลสำเร็จที่ได้อย่างออกนอกหน้า และพูดตรงกันว่านี่คือ “ยุคทอง” ของความสัมพันธ์ 2 ประเทศ

ในระหว่างการเยือนสีจิ้นผิงยกย่องคาเมรอนว่า “เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และมีแนวทางยุทธศาสตร์ที่ดีเยี่ยม เป็นมิตรที่ดีที่สุดของจีนในโลกตะวันตก” ส่วนคาเมรอนก็รับปากเป็นมั่นเป็นเหมาะว่า “อังกฤษจะเป็นคู่ค้าที่ดีที่สุดของจีนในโลกตะวันตก เพราะสิ่งนี้เป็นผลประโยชน์ร่วมกันของเรา”

การเยือนอังกฤษของผู้นำจีนครั้งนี้มีสีสันกว่าครั้งทั่วไปเยือนอเมริกาเมื่อปลายเดือนก.ย. มากนัก ไม่เฉพาะสื่อกระแสหลักที่เกาะติดรายงานข่าว

อย่างต่อเนื่อง โลกโซเชียลมีเดียก็ช่วยกันเผยแพร่ภาพและวิดีโอกันอย่างสนุกสนาน โดยเฉพาะคลิปที่นายกรัฐมนตรีอังกฤษนายเดวิด คาเมรอนจูงมือสีจิ้นผิงเดินเข้าภัับ นั่งลงจับเปียร์ที่เคาน์เตอร์ กิน Fish & Chips แล้วเดินทักทายจับมือกับชาวบ้านในร้านอย่างเป็นกันเอง ส่วนอีกคลิปเป็นการต้อนรับล้อเลียนที่สื่ออังกฤษประชดร์รัฐบาลของตนว่าสนิทจนเกินงามกับผู้นำจีน

สิ่งที่แสดงให้เห็นว่าอังกฤษให้ความสำคัญกับผู้นำจีนสูงสุดอย่างเป็นทางการ คงไม่มีอะไรเกินกว่าที่สมเด็จพระราชินีอลิซาเบธที่ 2 เจ้าฟ้าชายฟิลิปส์ และพระราชวงศ์องค์อื่น ๆ เสด็จฯ ออกรับผู้นำจีนและภริยาด้วยพระองค์เอง โดยวันรุ่งขึ้นหลังจากเดินทางถึงอังกฤษ เจ้าฟ้าชายชาร์ลส์ และพระชายา เสด็จฯ ไปรับผู้นำจีนที่โรงแรมด้วยตนเอง เพื่อนำเข้าสู่พิธีต้อนรับที่จัตุรัส Trafalgar มีการยิงสลุตของลำนำพระราชวัง 103 นัด จากนั้นควีนอลิซาเบธทรงนำผู้นำจีนประทับพระราชรถเทียมม้าคู่กันเสด็จสู่พระราชวังบักกิงแฮม โดยมีราชองครักษ์ 1,000 นายขี่ม้านำขบวน สองข้างทางประดับธงทิวของ 2 ประเทศ กองทัพผู้สื่อข่าว

และประชาชนยืนเรียงรายตลอดทาง เมื่อถึงพระราชวังบักกิงแฮมผู้นำจีนได้รับพระราชทานเลี้ยงอาหารกลางวันเป็นการส่วนพระองค์ และพระราชทานอาหารค่ำตามแบบรัฐพิธีอย่างยิ่งใหญ่อลังการ

คืนนั้นผู้นำจีนและภริยายังพำนักที่พระราชวังบักกิงแฮมในฐานะพระราชอาคันตุกะส่วนพระองค์อีกด้วย

นักวิชาการด้านยุโรปศึกษาของจีนกล่าวว่า การที่ราชวงศ์อังกฤษลงมาต้อนรับผู้นำจีนด้วยตนเองขนาดนี้ เป็นการเดินตามยุทธศาสตร์ของนายคาเมรอน เพราะพระองค์เป็นสัญลักษณ์สูงสุดทางด้านการทูตของประเทศ

ดร. สี่จิ้นผิง (Ph.D.)

ถ้าคนจีนเป็นพวกบ้าค่านำหน้า “ดร.” เหมือนกับคนไทยและฝรั่งแล้วละก็ เราคงชินกับชื่อเรียกประธานาธิบดีสี่จิ้นผิงว่า “ดร.สี่จิ้นผิง” ไปนานแล้ว

เขาคู่ควรกับชื่อนี้อย่างเต็มภาคภูมิ เพราะเรียนจบทั้งปริญญาตรี-โท-เอก จากมหาวิทยาลัยชิงหว่า.. มหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดทางด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและวิทยาศาสตร์สังคมของจีน

ผู้นำประเทศคนหนึ่งถ้าไม่ใช่ขึ้นมาเพราะเหตุบังเอิญทางการเมืองแล้ว เขาคงจะต้องมีประวัติส่วนตัวที่ใครดูแล้วต้องร้อง “อ้อ..” อ่านประวัติผู้นำจีนคนนี้ให้จบ แล้วท่านอาจจะอุทาน “อ้ออ้อ..” ด้วยเหมือนกัน

สี่จิ้นผิง เกิดในครอบครัวนักปฏิวัติ พ่อของเขา “สี่จ้งซุน” เป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่อายุ 15 เป็นผู้นำกองจรยุทธ์นำมวลชนลุกขึ้นสู้กับญี่ปุ่นและเจียงไคเช็คที่บ้านเกิดในมณฑลส่านซี ร่วมรบเคียงบ่าเคียงไหล่กับประธานเหมาฯจนประเทศจีนได้รับการปลดปล่อยในปี 1949 ต่อมาได้รับตำแหน่งเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรีของรัฐบาลจีนใหม่ ก่อนจะเลื่อนขึ้นมาเป็นรองนายกรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลชุดที่มีโจวเอินไหลเป็นนายกฯ

เมื่อการปฏิวัติวัฒนธรรม (1965-75 สิบปีโดยประมาณ) ขึ้นสู่กระแสสูง พ่อของเขาถูกปลดออกจากตำแหน่ง และถูก “แก๊งสี่คน” ตั้งข้อหา “คัดค้านเหมาฯ” ซึ่งเป็นข้อหาจรรยาบรรณ ถูกจองจำได้รับความทุกข์ยากอยู่นาน จนเมื่อการปฏิวัติวัฒนธรรมสิ้นสุดลง เต็งเสี่ยวผิงเลือกกับมือตัวเองให้สี่จ้งซุนไปเป็น “ผู้ว่าการมณฑลกวางตุ้ง” มณฑลที่อยู่ติดกับฮ่องกงและถือเป็นประตูด่านหน้าสุดของการเปิดประเทศ ตลอด 4 ปีที่เขารับผิดชอบงานอยู่ที่กวางตุ้ง ได้สร้างผลงานมากมายนำร่องให้กับเศรษฐกิจเปิดประเทศรูปแบบใหม่สนองนโยบายให้กับเต็งเสี่ยวผิง

ตำแหน่งสุดท้ายหลังจากกลับจากกวางตุ้ง ได้ขึ้นถึงระดับรองประธานสภาประชาชนแห่งชาติ จนเสียชีวิตลงในปี 2002

สี่จิ้นผิงเป็นบุตรชายคนรองของสี่จ้งซุน เป็นผู้นำรุ่นที่ 5 ของจีน ต่อจากเหมาเจ๋อตุง-เต็งเสี่ยวผิง-เจียงเจ๋อหมิน-หูจิ่นเทา ที่น่าสังเกตก็คือ ในบรรดาผู้นำทั้ง 5 เขาเป็นคนแรกและคนเดียวที่เกิดในยุคจีนใหม่หลังปลดปล่อย คือเกิดในปี 1953 ซึ่งหากจะมองก็มองได้ว่าสี่จิ้นผิงไม่เคยผ่านการทดสอบจากไฟปฏิวัติอันคุซอนของจีนมาก่อน ถ้าเช่นนั้น.. อะไรเล่าที่หล่อหลอมให้เขาเป็นคนที่มั่นใจ “ไผ่ดีไผ่ชอบและไผ่ในธรรม” มุ่งมั่นห้าห้ากับอำนาจจรรยาบรรณ ขุดรากถอนโคนการฉ้อราษฎร์บังหลวงที่ฝังรากลึกในสังคมจีน และเป็นต้นเหตุของความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชนอย่างเอาเป็นเอาตายเล่า ?

ประวัติชีวิตและประวัติการทำงานของสีจิ้นผิง ท่านผู้อ่านสามารถหาอ่านได้ทั่วไป แต่มีบางจุดที่อยากชวนให้อ่านอย่างพิถีพิถัน เพราะเป็นจุดที่ผู้เขียนเองมองว่าเป็นคุณสมบัติพิเศษของผู้ผู้นำจีนคนนี้ นั่นก็คือ.. ทุกก้าวเดินในชีวิตของเขามีเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่วอกแวกวอแว ไม่ถูกกิเลสตัณหาชักนำพา แน่วแน่ กล้าหาญ อดทน ก้าวเดินไปอย่างมั่นคงทีละก้าวแบบตรงทาง ตรงตามความสามารถที่ฝึกปรือมา ถึงจุดสูงสุดของชีวิตแบบไม่มีเซอร์ไพรส์ ไม่มีสิ่งทีเรียกว่าโชคช่วยวาสนาอันววย

เมื่อพ่อของเขาตกอับ สีจิ้นผิงเป็นวัยรุ่นเต็มตัวอายุ 16-17 ปี แต่เขากลับไม่รู้สึกเคียดแค้นชิงชังลัทธิการเมืองที่ลงโทษบิดาอย่างยุติธรรม ตรงกันข้ามเขากลับยื่นใบสมัครและผ่านการทดสอบจนได้เป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศจีน (พคจ.) ในอีกไม่กี่ปีต่อมา แล้วถูกส่งตัวไปทำงานในคอมมูนเล็ก ๆ ใกล้บ้านเกิดในมณฑลซานซี มีผลงานดีเด่นในการแก้ปัญหาการผลิตเพื่อให้มวลชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น เช่น นำมวลชนสร้างฝายทดน้ำ คลองส่งน้ำ ทำบ่อหมักปุ๋ย ทำแก๊สชีวภาพ ฯลฯ คลุกคลีตีโมงจนเป็นที่รักใคร่ของชาวบ้านอยู่ 7 ปี สุดท้ายได้รับเลือกเป็นหัวหน้าหน่วยพรรคฯของคอมมูน (“คอมมูน” เป็นชื่อเรียกหน่วยการผลิตและหน่วยการปกครองของจีนในยุคเหมาฯ เทียบได้กับระดับตำบล ส่วนหน่วยพรรคฯคือองค์กรนำสูงสุดของ พคจ.ประจำหน่วยการปกครองทุกระดับชั้น ไม่ว่าท้องถิ่นหรือระดับชาติต้องมีตัวแทนของพคจ.เป็นผู้นำประจำหน่วย เป็นเช่นนี้ตั้งแต่ยุคโหม่งจนถึงยุคปัจจุบัน)

สีจิ้นผิงอำลาหมู่บ้านกลางป่านี้ไปท่ามกลางความอาลัยรักของชาวบ้าน สาเหตุที่เขาต้องทิ้งหมู่บ้านนี้ไปก็เพราะได้รับเลือกให้เข้าเรียนระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยชิงหว่า ซึ่งเขายื่นสมัครขอเรียนในวิชาเคมีอินทรีย์ หวังว่าจะได้นำความรู้กลับไปช่วยชาวนาที่บ้านเกิดเหมือนอย่างเคย แต่ปรากฏว่าพอเรียนจบกลับถูกส่งไปทำงานในตำแหน่งที่สูงกว่าระดับคอมมูน คือที่อำเภอเจิ้งติ้ง มณฑลเหอเป่ย์ ซึ่งที่นี่สีจิ้นผิงนอกจากได้เป็นเลขาธิการของคณะกรรมการพรรคฯประจำอำเภอแล้ว เขายังสมัครเข้ารับราชการทหารได้เข้าขั้นไปจนตำแหน่งสุดท้ายคือเป็นเลขาธิการของคณะกรรมการพรรคฯของหน่วยทหารประจำอำเภอเจิ้งติ้ง และนี่เป็นครั้งแรกที่สีจิ้นผิงนั่งควบ 2 ตำแหน่งทั้งสายพรรคฯและสายทหาร

เขาทำงานอยู่ที่เหอเป่ย์รวม 6 ปี จนถึงปี 1985 ได้รับการขยับครั้งใหญ่ให้ไปรับผิดชอบงานที่มณฑลฝูเจี้ยน (ฮกเกี้ยน) ฮกเกี้ยนเป็นอีกมณฑลหนึ่งที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ เพราะอยู่ติดกับช่องแคบไต้หวัน ซึ่งกำลังมีความขัดแย้งทางการเมืองกับจีนแผ่นดินใหญ่ เหมือนเป็นหอกข้างแคร่ที่คอยทิ่มตำจีนอยู่ตลอดเวลา สีจิ้นผิงอยู่ที่ฮกเกี้ยนนานที่สุดถึง 17 ปี โดยเริ่มจากเป็นรองผู้ว่าฯเมืองเซี่ยเหมิน (แ่เหมิน) แล้วขยับสูงขึ้นเป็นผู้ว่าฯระดับเมืองเอกของมณฑลคือเมืองฝูโจว และสุดท้ายในปี 2002 ได้เป็นผู้ว่าฯของมณฑลฮกเกี้ยนซึ่งเป็นตำแหน่งสายบริหาร แล้วมาควบตำแหน่งสายพรรคฯโดยเป็นรองเลขาธิการคณะกรรมการพรรคฯประจำมณฑลฮกเกี้ยน เท่านั้นไม่พอ.. ยังควบตำแหน่งทางทหารโดยเป็นผู้บัญชาการคณะกรรมการทหารประจำมณฑลฮกเกี้ยนอีกตำแหน่งหนึ่ง คือนั่งครบตำแหน่งสูงสุดทั้ง 3 สายเป็นครั้งแรก คือสายพรรคฯ สายรัฐ และสายทหาร ขณะอายุยังไม่ทันครบ 50 ปี

ช่วงท้ายของการทำงานที่ฮกเกี้ยน สี่จิ้นผิงขอปลีกเวลาส่วนหนึ่งไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยชิงหวาอีกครั้ง คราวนี้เขาเบนเข็มสู่การเป็นนักปกครองเต็มที่ โดยเลือกวิชา “ลัทธิมาร์กซ์-เลนินกับความคิดการเมือง” เป็นวิชาเอกสำหรับปริญญาโท และวิชานิติศาสตร์สำหรับปริญญาเอก

เมื่อได้เป็น “ดร.” สมภาคภูมิในปี 2002 แล้ว เขาถูกวางตัวจากผู้นำจีนให้ไปประจำอยู่ที่มณฑลเจ้อเจียง มณฑลที่มีนายทุนต่างชาติขนาดใหญ่ โดยเฉพาะนายทุนได้หัวนข้ามมาลงทุนทำธุรกิจอยู่เป็นจำนวนมาก ทุนท้องถิ่นขนาด SME ของจีนเองที่อยู่ในระยะพักตัวก็เริ่มเกิดขึ้นแล้วเป็นจำนวนมาก “หมาหยุน” หรือ “แจ๊คหมา” เจ้าของ Alibaba ก็เริ่มต้นธุรกิจของเขาที่นี่เมื่อ 15 ปีก่อน ตอนที่สี่จิ้นผิงมารับผิดชอบงานที่เจ้อเจียงพอดี

จากผลงานมากมายที่เข้าตาผู้นำ สี่จิ้นผิงได้รับเลือกเลื่อนครั้งใหญ่จากเจ้อเจียงเข้ามาหนนครเซี่ยงไฮ้ทันที ไปแทนตำแหน่งนายเฉินเหลียงอวี เลขาธิการพรรค.ประจํานครเซี่ยงไฮ้ ซึ่งเพิ่งถูกปลดในข้อหาทุจริตคอร์รัปชัน แต่อยู่เซี่ยงไฮ้ได้ไม่ทันครบปี ก็ถูกโยกเข้าส่วนกลางสวมตำแหน่งกรรมการประจำกรมการเมืองของพรรค. ควบตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศจีน และในปีต่อมาก็ควบอีก 2 ตำแหน่งคือ รองประธานาธิบดี และรองประธานคณะกรรมการทหารของพรรคฯ และของรัฐ

แล้วก็มาถึงการเลื่อนตำแหน่งครั้งสุดท้าย (เพราะตำแหน่งสูงกว่านี้ไม่มีอีกแล้ว) ที่ประชุมสมัชชาพรรคฯ ครั้งที่ 18 เดือนพฤศจิกายน 2012 มี

มติให้สี่จิ้นผิงขึ้นมารับตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย และในเดือนมีนาคม 2013 ที่ประชุมสภาประชาชนก็มอบตำแหน่งประธานาธิบดี และประธานคณะกรรมการทหาร

ของพรรคฯและรัฐให้อีก 2 ตำแหน่ง รวมเป็นอำนาจสูงสุด 3 ส่วน ที่ประมุขแห่งรัฐของจีนคนไหน ๆ ก็ต้องมีให้ครบ

มีแต่เรื่องงานอย่างเดียว คุยแล้วมันเครียด.. มาเติมความหวาน กระจุ่มกระจิมให้กับชีวิตผู้นำท่านนี้กันดีกว่า.. สี่จิ้นผิงแต่งงานครั้งแรกกับบุตรสาวของอดีตเอกอัครราชทูตจีนประจำกรุงลอนดอนแต่แยกทางกันในอีก 2-3 ปีต่อมา แต่งงานครั้งที่สองในปี 1986 กับ

“ผิงลี่หยวน” นักร้องเสียงดีประจำกองทัพปลดแอกประชาชน หน้าตาสะสวย บุคลิกดี รสนิยมการแต่งกายไม่น้อยหน้า “สุภาพสตรีหมายเลขหนึ่ง” ประเทศไหน ๆ ทั้งสองมีบุตรสาวหนึ่งคนชื่อ “ลีหมิงเจ้อ” เคยเป็นนักศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา แต่ข่าวล่าสุดว่ากลับมาเรียนต่อที่ประเทศจีนแล้ว

สี่จิ้นผิงใช้ชีวิตเรียบง่าย กินอยู่สบาย ๆ กับครอบครัว มีเวลาว่างเมื่อไหร่ก็ไปเยี่ยมคุณแม่แล้วชวนท่านเดินออกกำลังกาย ตัวเขาเองก็ชอบออกกำลังกายด้วยการว่ายน้ำ ปีนเขา ชอบดูหนัง ชอบเชียร์กีฬา โดยเฉพาะฟุตบอลซึ่งว่ากันว่าบ่อยครั้งที่เขายอมอดนอนเพื่อชมการถ่ายทอดฟุตบอลนัดสำคัญระดับโลก

เรียกว่าเป็นแฟนฟุตบอลตัวจริง ถึงขนาดตั้งเป้าให้จีนต้องพาทีมฟุตบอลไปให้ถึงฟุตบอลโลกให้ได้ในอีก 10 ปีข้างหน้า.. ส่วนเท็จจริงจะเป็นยังไง ต้องรอเวลาพิสูจน์กันตอนนั้น !!

จากกระแสเพลงประกอบหนัง
“ไอฟาย แติงทิว เลิฟยู” ดังไกลทั่วเอเชีย
I Fine Thank You Love You
โดยเฉพาะในหมู่ชาวจีน
NEW SILK ROAD ฉบับนี้
ขอสัมภาษณ์ “ต้น” ทรกต อุโภคิน
หนึ่งในนักแสดงนำ

ทรกต อุโภคิน

หนุ่มขนาดเท่าสไลต์ย็อนยุก

หนุ่มมาดเก๋าที่มีคาแรคเตอร์โดดเด่น หลงใหลเสื้อผ้าในสไตล์ Vintage Workwear เลือ้เชิ้ต กางเกงยีนส์ หมวกเปเล่และรองเท้าหนัง บวกกับหนวดเข้มๆ ที่กลายเป็นเอกลักษณ์ชวนให้สาว ๆ ต้องเหลียวมอง และด้วยนิสัยที่เป็นกันเอง ชี้เล่นนี้ ทำให้ “ต้น” กรกต อุโกกิน หรือที่เพื่อน ๆ มักจะเรียกติดปากว่า “กต” หนุ่มวัย 22 ปี กำลังเรียนอยู่ปีสุดท้ายของสาขาวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ DPU กลายเป็นหนุ่มไอดอลที่กำลังโด่งดังอยู่ในขณะนี้ การมีบุคลิกที่เห็นแล้วต้องสะดุดตา ทำให้กตมีโอกาสร่วมงานกับค่ายหนังยักษ์ใหญ่อย่าง GTH ในภาพยนตร์แนวตลกสุดฮาเรื่อง “ไอ ฟาย แต่งกั เลิฟยู”

บริเวณม้านั่งที่เสียบสังกัดในเช้าวันอาทิตย์ NEW SILK ROAD ได้นัดพบกับหนุ่มมาดเก๋าคณะนี้ “กต” ชายหนุ่มที่มาพร้อมกับมอเตอร์ไซค์เวสป้าสีแดงคูใจ และการแต่งตัวที่ดูหลุดจากยุค 70s-90s ชี้เข้ามาয়ถนนกตต้นในมหาวิทยาลัยเพื่อมาแนะนำตัวให้กับ NEW SILK ROAD ได้รู้จักตัวตนของเขามากยิ่งขึ้น

กตแสดงความรู้สึกต่อความหมายของเน็ตไอดอลว่า “เน็ตไอดอลสำหรับผม คือคนคนหนึ่งที่ได้รับคามนิยมในโลกโซเชียล เกิดจากการแชร์รูปต่อๆ กันทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นที่รู้จัก สำหรับผมเองพอมีคนมาเรียกเราว่าเน็ตไอดอล กิ่งๆ เหมือนกันนะ ตอนที่มีคนเอารูปเราลงเพจตอนแรกนี่กว่าเพื่อนแกล้งเอารูปเราไปโพสต์หรือเปล่า พอหลังจากได้ลงเพจหลายๆ เพจก็มีคนมาติดตามกตโลกในเฟซบุ๊กเพิ่มมากขึ้น ถามว่ารู้สึกยังไงมันก็รู้สึกดีนะ แต่ผมก็ยังเป็นแค่คนธรรมดาคนหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนอะไรไป”

คนที่เคยเห็นไอดอลหนุ่มคนนี้ผ่านตาในโลกโซเชียลล่ะก็ คงสะดุดตากับสไตล์การแต่งตัวแนวนี้ เราเลยอยากจะขอทราบถึงแรงบันดาลใจในการแต่งตัวของเขากันสักหน่อย

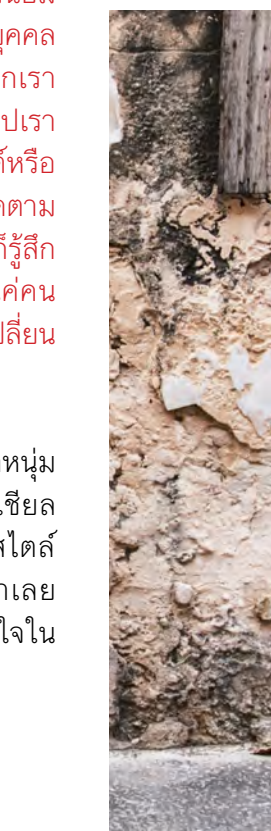
“เคยไปจีนไหมครับ”

กต ตอบเลยว่ายังไม่เคยไป แต่อยากจะไป จากกระแสที่ภาพยนตร์ “ไอ ฟาย แต่งกั เลิฟยู” ไปดังในจีน แพนคลับใน Instagram @kolakod_aupokin หลายคนที่เป็นชาวจีนก็ติดตามสื่อต่างๆ ของเหล่านักแสดงในภาพยนตร์เรื่องนี้กันอยู่

เขากลายเป็นบุคคลที่โลกโซเชียลสนใจรูปภาพของเขาถูกแชร์ลงเพจต่างๆ มากมาย เหล่าผู้หลงใหลในแฟชั่นและสไตล์ที่โดดเด่น แสดงความชื่นชมผ่านการกดไลค์และติดตาม ทำให้จำนวนผู้ติดตามเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ และกลายเป็นที่รู้จักในฐานะ “เน็ตไอดอล” คนหนึ่ง

“การแต่งตัวก็เปลี่ยนแนวมาเรื่อยๆ อาจจะเป็นเพราะเราขายเสื้อผ้าด้วย เราเลยได้อยู่กับเสื้อผ้าเยอะ พอเห็นอะไรใหม่เราก็อยากลองดูว่าเข้ากับตัวเองไหม ตัวเองเหมาะกับอะไร จนได้เป็นสไตล์แบบนี้ แบบที่เป็นตัวของตัวเอง ส่วนหนึ่งก็ได้แรงบันดาลใจมาจาก ไมค์ เฮอริเระ (Mike Herrera) เขาเป็นนักร้องวง MXPX และเป็นผู้มีอิทธิพลต่อวงการป๊อปพังค์ มีสไตล์โดดเด่นมาก เขาแต่งตัวเทดี มีประวัติที่น่าสนใจ เลยทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นแรงบันดาลใจ”

ด้วยบุคลิกที่ดูมาดนิ่ง ใครหลายคนอาจจะคิดว่าเน็ตไอดอลของเราคนนี้ดูหึง แต่ตลอดระยะเวลาการพูดคุยกับเขา เราสัมผัสได้ถึงความเป็นมิตรและไม่ถือตัว แม้จะเป็นการพูดคุยกันครั้งแรก กตก็ดูไม่เคอะเขิน เราจึงไม่แปลกใจเลยว่าทำไมหลายๆ คนถึงชอบเขา

ด้วยเอกลักษณ์ที่โดดเด่นสะดุดตา ทำให้เขา
ได้มีโอกาสก้าวเข้าสู่วงการภาพยนตร์อย่างไม่ได้
ตั้งใจ ที่ทีมงาน NEW SILK ROAD เลย์ขอพูด
คุยถึงความรู้สึกของนักแสดงหน้าใหม่คนนี้กัน

“จริงๆ แล้วเรียกว่าบังเอิญมากกว่า คือไป
เดินเล่นที่เจเจกรีนแล้วจู่ๆ ก็มีพี่ที่เป็นโมเดลลิ่ง
เดินเข้ามาบอกว่า ให้ไปแคสหนัง พอรู้ว่าเป็น
ของค่าย GTH ผมก็เอ้อออตกลงไป แคสแล้วก็ได้
เฉยเลย นี่ถือเป็นเรื่องแรกในชีวิตเลย เพราะไม่เคย
ได้เล่นหนังกับค่ายยักษ์ใหญ่อย่างนี้ พอได้
ลองเล่นเรื่องนี้แล้วก็รู้สึกว่าการแสดงมันสนุกดี
ผมชอบนะ”

“โอ ฟาย แต่งกิ้ว เลิฟยู” ภาพยนตร์แนว
โรแมนติกคอมเมดี้ จากค่ายดัง GTH คือ
ภาพยนตร์เรื่องแรกที่เขาได้เข้าไปเล่นเป็น
ตัวประกอบหลัก เพียงไม่กี่สัปดาห์โดยรับบท
เป็น “ปิ่น” ลูกน้องของ “ยิม” ที่รับบทโดย ชันนี่
สุวรรณเมธานนท์ และได้ร่วมงานกับทีมงานนักแสดง
มืออาชีพ อาทิ โจ๊กโซคูล, ไอซ์ ปรีชญา และ
แจ๊ค แฟนฉัน เป็นต้น

จากการร่วมงานกับค่ายหนังชื่อดัง ทำให้เขา
ได้รับประสบการณ์มากมาย ด้วยความที่ชอบ
ด้านภาพยนตร์อยู่แล้วทำให้เขาสนใจและตื่นตัว
กับการทำงานในครั้งนี้เป็นอย่างมาก

“เป็นการทำงานที่ไม่เครียดเลยครับ พี่ๆ
ในกองถ่ายเป็นกันเองทุกคน ผมได้เรียนรู้วิธีการ
ทำงานของทางค่ายหนังหลายอย่าง ไม่ว่าจะ
จะเป็นการคัดเลือกนักแสดง เขาจะเลือกตาม
คาแรคเตอร์ของคนนั้นเพื่อให้ตรงกับบท ซึ่งมัน
จะทำให้การแสดงง่ายขึ้นเพราะได้เล่นเป็นตัว
ของตัวเอง แถมยังได้สนิทกับพี่โจ๊ก โซคูล อีก
และถ้าเป็นไปได้ผมก็อยากจะร่วมงานกับค่าย
GTH อีกต่อๆ ไป” (ซึ่งล่าสุด GTH ได้ประกาศ
ยุบค่ายแล้ว)

หากใครที่ชื่นชอบกับมาดเก๋ๆ ของหนุ่มคน
นี้ก็อย่าพลาดติดตามผลงาน และให้กำลังใจเขา
ได้ นอกจากนี้ กตยังฝากขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคน
ที่ไม่่ว่าจะชื่นชอบในการแต่งกาย หรือการแสดง
ของเขา แม้จะเป็นคำพูดสั้นๆ แต่หากออกจาก
ปากของหนุ่มคนนี้แล้ว เชื่อได้ว่าจริงใจทุกคำ

คนเรามีเวลาเท่ากันอยู่ที่ว่าใครจะเลือกให้
สุขหรือทุกข์มากกว่าก็ขึ้นอยู่กับตัวเอง สำหรับ
กต เขาเลือกที่ใช้ความสุขในแบบที่ไม่ตามใคร
มีสไตล์โดดเด่นได้ เพราะมาจากความชื่นชอบ
อย่างแท้จริง แรงบันดาลใจสำหรับเขาจึงเป็น
เพียงตัวกระตุ้นให้ลงมือทำ ไม่ใช่ลอกเลียน

THE LEGEND OF THE HEROES

โดย ฉานต้าหลง

บุรุษในโลกยุทธจักรของกิมย้ง

ตอนที่ 5 ขอดสตร์ผู้เคียงคู่ขอดบุรุษ (2)

เมื่อกล่าวถึงเรื่องของความรักนั้นมักมีหลากหลายรสชาติ ยิ่งเป็นเรื่องราวความรักของยอดบุรุษในโลกยุทธจักรของกิมย้งด้วยแล้วยิ่งลึกล้ำโลดโผนและละเอียดอ่อนกินใจไม่ต่างจากเพลงยุทธแต่อย่างใด กล่าวถึงความรักของ ก๊วยเจ๋งและอึ้งย้ง จากมังกรหยกภาคแรก กว่าทั้งคู่จะลงเอยกันได้ต้องฝ่าอุปสรรคมากมาย ด้านแรกคือ อาจารย์ของก๊วยเจ๋ง 7 ประหลาดแห่งกังหนำไม่ยอมรับอึ้งย้งซึ่งเป็นลูกสาวของอึ้งเอี๊ยะซือ มารบูรพา ที่ชอบทำอะไรตามใจตนเอง เตี้ยวดีเตี้ยวร้ายยากจะเข้าใจ ซึ่งอึ้งย้งเองนิสัยใจคอไม่แตกต่างจากบิดานัก อาจารย์ทั้ง 7 ของก๊วยเจ๋งจึงไม่ชอบและไม่สนับสุนน

ขณะที่อึ้งเอี๊ยะซือไม่ถูกชะตาไปกับก๊วยเจ๋งเพราะความซื่อ ทึ่มและไม่ฉลาดทันคน จนเกือบยกลูกสาวให้อาวเอี๊ยะเคี้ย หลานหรือลูกของอ่าวเอี๊ยะฮงหรือพิชประจิม 1 ใน 5 ยอดยุทธ์ในยุคนั้น (อ่าวเอี๊ยะฮงเป็นซู้กับภรรยาของพี่ชายตนเองจนเกิดเป็นอ่าวเอี๊ยะเค็ก) แต่โชคดียังช่วยพระเอกที่ก๊วยเจ๋งชนะการประลองที่เกาะดอกท้อ แต่ก๊วยเจ๋งยังมีห่วงในฐานะราชบุตรเขยของเจงกีสข่าน ด้วยความซื่อสัตย์ของก๊วยเจ๋งถึงกับยินยอมตัดสัมพันธ์กับอึ้งย้งกลับไปเป็นราชบุตรเขย แต่สุดท้ายเมื่อรู้ว่าเจงกีสข่านมีแผนจะยึดแผ่นดินต้าซ้องความสัมพันธ์ระหว่างก๊วยเจ๋งกับเจงกีสข่านเป็นอันสิ้นสุดลง

แต่ไม่ว่าทุกอย่างจะจบลงด้วยดี ก๊วยเจ๋งเข้าใจผิดคิดว่า อึ้งเอี๊ยะซือฆ่าอาจารย์ 5 คนของตน จึงจำต้องตัดสัมพันธ์กับอึ้งย้งกว่าจะรู้ความ

จริงว่าเป็นแผนของอึ้งย้งและอ่าวเอี๊ยะฮงทั้งคู่ก็ต้องเข้าใจผิด กลายเป็นศัตรูและพลัดพรากจากกันอยู่เป็นปีจึงจะได้กลับมาพบกันอีกครั้ง อึ้งย้งยอมแลกชีวิตเปิดโปงแผนชั่วของอึ้งย้งกับอ่าวเอี๊ยะฮงให้ก๊วยเจ๋งอีกพี่ใหญ่แห่ง 7 ประหลาดได้รู้ว่าฆาตกรที่แท้จริงเป็นใครที่ศาลทวนเหล็ก ตั้งแต่นั้นก๊วยเจ๋งอีกจึงตาสว่างและยอมรับอึ้งย้ง อึ้งเอี๊ยะซือเองเมื่อรู้ว่าก๊วยเจ๋งและอึ้งย้งรักกันจริง ด้วยความรักลูกไม่ยากให้ลูกเป็นเหมือนลูกศิษย์คือ บ๊วยเถียนฮวงและศิษย์พี่ของนางที่แอบรักกันแต่ไม่กล้าเปิดเผยเพราะเกรงกลัวอาจารย์สุดท้ายกลายเป็นโศกนาฏกรรม และเห็นว่าก๊วยเจ๋งเป็นคนดี ชื่อสัตย์รักบ้านเมือง มีความมานะพยายามฝึกฝนวิชาจนมีวรยุทธ์ล้ำลึก สุดท้ายใจอ่อนยกลูกสาวให้ ทั้งคู่จึงได้ครองคู่กับและกลายเป็นเสาหลักของชาวยุทธตั้งง่วนในการต่อต้านพวกมองโกลรุกรานแผ่นดิน

คู่ของอึ้งย้งกับก๊วยเจ๋งกับเซียวเล้งนึ่ง ทั้งคู่ออกมาจากสุสานโบราณเซียวเล้งนึ่งเข้าใจผิดหนีอึ้งย้งไป อึ้งย้งออกตามหา ทำให้เขาไปพบปะผู้คนได้เรียนรู้วรยุทธ์และเรื่องราวในยุทธภพ อึ้งย้งตามเซียวเล้งนึ่งจนมาถึงงานชุมนุมชาวยุทธที่บ้านสกุลเล็กซึ่งก๊วยเจ๋งเป็นเจ้าภาพ ขณะที่ชาวยุทธร่วมชุมนุมกัน จ้าวธรรมจักรทองและพวกลามะแห่งมองโกลเข้ามาก่อวุ่น อึ้งย้งกับเซียวเล้งนึ่งใช้วิชากระบี่คู่สาวหยกช่วยกันขับไล่เจ้าธรรมจักรทองกลับไปได้รับความชื่นชมจากชาวยุทธทั้งงาน แต่เมื่อรู้ว่าศิษย์อาจารย์คู่นี้รักกันต้องการจะ

แต่งงานและใช้ชีวิตร่วมกันฉันท์สามีภรรยา
เสียงชื่นชมยินดีกลับเจียบงันและถูกมอง
ด้วยสายตารังเกียจ โดยเฉพาะก๊วยเจ๋งผู้ยึด
มั่นในประเพณีนั้นโกรธมาก เกือบจะฟาด
ฝ่ามือลงโทษเอี้ยก้วยด้วยความเสียใจแต่ก็
ยังเอาไว้ เอี้ยก้วยและเซียวเล้งนั่งเดินออก
จากงานชุมนุมไปเจียบๆ

แต่โลกนี้ใช้ว่ามีกันและกันเพียงสองคน
จะหลีกหนีความวุ่นวายในสังคมอย่างไร
คงเป็นเรื่องยากเต็มที ทั้งเอี้ยก้วยและ
เซียวเล้งนั่งต้องใช้เวลาเนิ่นนานเป็นสิบๆ
ปีกว่าจะสมหวังในความรัก ทั้งคู่ต่างถูก
พิษจากกงซุนจื้อ แห่งหุบเขาไร้รัก ส่งผล
ให้ต้องแยกจากกันถึง 18 ปี เซียวเล้งนั่ง
ใช้ชีวิตโดดเดี่ยวกลางธรรมชาติลำธาร
ป่าเขาสุดท้ายพิษจากงายไปเอง ขณะที่
เอี้ยก้วยได้พบกับอินทรียักษ์ พบวิชา
ของจอมกระบี่ไร้พ่ายและกระบี่เหล็กดำ
เอี้ยก้วยฝึกวิชาของจอมกระบี่และคิดค้น
วรยุทธ์ของตนเองกลายเป็นจอมยุทธ์อินทรี
ออกปราบปรามพวกมองโกลและขุนนาง
กังฉิน และรวบรวมชาวยุทธต่อต้านทหาร
มองโกลจนโด่งดังทั่วยุทธภพ

หลังจากผ่านพ้น 18 ปี เอี้ยก้วยกับเซียว
เล้งนั่งได้พบกันอีกครั้ง ใบหน้าของเอี้ยก้วย
ดูเข้มเกินอายุ เพราะต่อสู้กับศัตรูมากมาย
เส้นผมบางส่วนกลายเป็นสีขาวเพราะความ
ปวดใจคิดถึงคนรัก ขณะที่เซียวเล้งนั่งยัง
ดูสาวผุดผ่องเหมือนเดิมจนดูไม่ออกแล้ว
ว่าใครอ่อนใครแก่กว่ากัน ประกอบกับ
เอี้ยก้วยกลายเป็นจอมยุทธ์อินทรีช่วยเหลือ
ก๊วยเจ๋งปราบปรามพวกมองโกลที่จะเข้า
ตีเมืองเซียงเอี้ยงรุกราณแผ่นดินซ้อง ผู้คน
ต่างยอมรับและยกย่อง ความรักระหว่าง
ศิษย์-อาจารย์จึงกลายเป็นเรื่องเล็ก ทั้งคู่
อยู่ช่วยก๊วยเจ๋งจนกระทั่งสังหารข่านของ
มองโกลได้สำเร็จจึงขอลาไปใช้ชีวิตสงบ
ที่สุสานโบราณ มองโกลต้องจัดการศึก
ภายในไม่มาบุกดินแดนซ้องนานถึง 13 ปี

ขณะที่เตียบ่อกี้ ประมุขเม้งก่า ผู้มีวิชา
ฝีมือล้ำเลิศตั้งแต่ยังหนุ่มและดูจะสับสน
วุ่นวายในเรื่องของความรักมากที่สุดใน
พระเอกของมังกรหยก เตียบ่อกี้ นั้นสงสาร
จู๊ยี้ที่เกือบต้องตายอย่างอนาถ เขียนที่หลุม
ศพของนางว่าเป็นภรรยาของเขาซึ่งเข้าใจ
ผิดคิดว่านางเสียชีวิต ขณะเดียวกันกลับ
รู้สึกเสียตายเป็นเสียวเสียวที่ต้องกลับไปเป็น
ประมุขเม้งก่าที่เปอร์เซีย ถึงขั้นเกิดอารมณ์
ชั่ววูบคิดจะใช้กำลังชิงตัวนางไม่ยอมให้ไป
แต่สุดท้ายก็คิดได้ต้องยอมเสียสละเรื่อง
ส่วนตัวเพื่อส่วนรวม เม้งก่าเปอร์เซียและ
เม้งก่าตงจ้วนจะได้ไม่มีเรื่องบาดหมางกัน

เตียบ่อกี้ยังมีใจให้กับหญิงสาวอีก 2 คน
คนหนึ่งคือ จิวจี้เย็ก ศิษย์เอกแห่งง้อไบ๊ที่
เขาเคยรู้จักในวัยเด็ก จี้เย็กเคยป้อนข้าว

ป้อนน้ำเตียบ่อก็ในสมัยเป็นเด็กขณะที่เขาถูกพิษไอเย็น จากนั้นเตียบ่อฆ่าหงิงสาวไปฝากกับแม่ชีมิกจ้อ เจ้าสำนักง้อไบ๊ รุ่นที่ 3 แม่ชีมิกจ้อเกลียดพวกพรคมารเข้ากระดูก ก่อนตายสั่งเสียจิวจี้เยยกให้กำจัดเม็งก่า ทำให้ง้อไบ๊เป็นหนึ่งในยุทธภพและกวาดล้างพวกมองโกล ทำให้จิวจี้เยยกต้องกลายเป็นศัตรูกับเตียบ่อก็ ประมุขเม็งก่าด้วยความจำใจ ที่แรกจิวจี้เยยกดูเหมือนจะหลงลืมคำสัตย์สาบานที่ให้กับอาจารย์ก่อนตายไปแล้วด้วยซ้ำ แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์วิวาห์ล้ม เตียบ่อก็ยอมสละงานแต่งงานตามเตียบ่ียงไป เพราะเตียบ่ียงอ้างว่าจะพาไปหาเจียซุ่น พ่อบุญธรรมของเตียบ่อก็ซึ่งหายตัวไปอย่างลึกลับ

เท่านั้นแหละ จากความรักกลายเป็นความแค้น และความแค้นจากหญิงสาวที่เคยเป็นคนรักนั้นช่างน่ากลัวเพียงใด จิวจี้เยยกได้แสดงให้เห็นประจักษ์แล้วในดาบมังกรหยก จิวจี้เยยกกลับไปเป็นเจ้าสำนักง้อไบ๊ เก็บตัวฝึกวิชาทรงเล็บกระดุกชาวกลายเป็นคนเย็นชาจิตใจอำมหิตลงมือฆ่าคนได้อย่างง่ายดายและเลือดเย็นผิดไปเป็นคนละคน สุดท้ายกลายเป็นศัตรูกับเตียบ่อก็ในที่สุด

อีกคนคือ เตียบ่ียง บุตรีของอ่องแห่งราชวงศ์แมนจู ทั้งคู่เป็นศัตรูกับโดยฐานะต้องพบเจอและปะทะกันเสมอๆแต่กลับมีใจให้กัน เตียบ่อก็โกรธและคิดสังหารนางเพราะคิดว่าเป็นคนลงมือฆ่าจิวจี้เยยกและขโมยดาบฆ่ามังกรและกระบี่อิงฟ้าไป ในงานวิวาห์ของเตียบ่อก็กับจิวจี้เยยก เตียบ่ียงมาขัดขวางโดยใช้เจียซุ่น พ่อบุญธรรมของเตียบ่อก็เป็นข้ออ้าง เตียบ่อก็ยอมทิ้งงานวิวาห์แต่ในใจของเขากลับปลอดโปร่ง เขาบอกว่า เขานับถือและกลัวจิวจี้เยยก แต่เขาทั้งรักและแค้นเตียบ่ียง

เตียบ่ียงยอมตัดขาดจากครอบครัวและสถานะองค์หญิงมาอยู่กับเตียบ่อก็ และเมื่อขับไล่แมนจูออกจากแผ่นดินซ่งสำเร็จ มีการสถาปนาจักรพรรดิองค์ใหม่ คือราชวงศ์หยวนขึ้นครองราชย์ซึ่งเป็นชาวฮั่น เตียบ่อก็จึงสละตำแหน่งประมุขเม็งก่าและอำลายุทธภพเพื่อไปใช้ชีวิตกับเตียบ่ียง แต่เขาจะสมหวังหรือไม่นั้นไม่แน่ใจ เพราะจิวจี้เยยกยังอยู่และความเคียดแค้นจากความผิดหวังในรักของหญิงสาวช่างรุนแรงและน่ากลัวยิ่งนัก

เลี้ยงลูกแบบไฮนดี้

มาอยู่ California ได้ปีกว่า ๆ สิ่งหนึ่งที่สังเกตได้ชัดคือความแตกต่างทางเชื้อชาติโดยทุกคนอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ สังเกตง่าย ๆ โดยเมื่อคุณเดินไปตามท้องถนน จะไม่มีใครมามองว่าคุณเป็นคนต่างถิ่นมากนักจนกระทั่งคุณพูดอังกฤษสำเนียงไทย ไม่ได้รู้สึกถูกปฏิบัติอย่างสองมาตรฐานแต่อย่างไรก็ตามในเมื่อคนส่วนใหญ่เป็นฝรั่งตาฟ้าหัวทอง ผมจึงยังคิดว่าตัวเองเป็นชนกลุ่มน้อย (Minority) อยู่เสมอ ๆ และก็อดไม่ได้ที่จะเปรียบเทียบระหว่างวัฒนธรรมฝรั่งและเอเชียโดยเฉพาะเรื่องครอบครัว

ถ้าใครลองถามเพื่อนฝรั่งอเมริกันว่าต้นตระกูลบรรพบุรุษมาจากประเทศอะไร ส่วนใหญ่จะตอบได้อย่างคล้อยคล้ายคลิบคลา ไม่ชัดเจนเพราะวัฒนธรรมดั้งเดิมจากยุโรปนั้นถูกกลืนเป็นวัฒนธรรมอเมริกันไปหมดแล้ว ทุกคนคือฝรั่งไม่ได้แยกว่าเป็นฝรั่งอังกฤษ ฝรั่งเศสเยอรมัน หรือฝรั่งเศสฮอลแลนด์ แต่ถ้าถามเพื่อนอเมริกันเชื้อสายเอเชีย (Asian American) ทุกคนจะบอกได้อย่างชัดเจนว่าบรรพบุรุษมาจากชาติใดไม่ว่าจะเป็นจีน เกาหลี เวียดนาม ฟิลิปปินส์ หรือไทย และที่น่าสนใจคือ Asian American ส่วนใหญ่สามารถพูดภาษาของบรรพบุรุษได้เป็นอย่างดี

สาเหตุน่าจะมาจาก Asian American ยังคงวัฒนธรรมเอเชียไว้อย่างเหนียวแน่น เมืองใหญ่ ๆ ในอเมริกามักมี Chinatown (แต่กลับไม่มี Englishtown หรือ Germantown) พ่อแม่ยังปลูกฝังให้ลูกหลานคงวัฒนธรรมเอเชียตั้งแต่การใช้ตะเกียบไปถึงรวมญาติในวันตรุษจีน วัฒนธรรมบางอย่างจะค่อย ๆ ถูกซึมซับและส่งต่อกันจากรุ่นสู่รุ่น จนถ่ายทอดออกมาเป็นลักษณะเฉพาะ (Stereotype) ของ Asian American คือความกลมเกลียวในครอบครัว และเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลี้ยงดูลูกหลานอย่างชัดเจน

อย่างที่เรทราบกันดีว่าครอบครัวเอเชียจะอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่และให้ความสำคัญกับครอบครัวมากกว่าตัวบุคคล เช่น ต้องกินข้าวพร้อมกันทุกวัน ต้องมางานรวมญาติทุกปี ต้องดูแลพ่อแม่เมื่อแก่เฒ่า แตกต่างจากฝรั่งที่จะให้ความสำคัญในสิทธิส่วนบุคคลและดูแลกันเอง ผมได้อ่านงานวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมของฝรั่งกับเอเชีย ซึ่งผู้ทำวิจัยได้ให้อาสาสมัครแบ่งกลุ่มบุคคลสามคนซึ่งได้แก่ ตัวเอง แม่ และคนอื่น (สมมุติว่าชื่อจöhn ละกันครับ) ออกเป็นสองกลุ่มโดยไม่มีข้อบังคับอะไรทั้งสิ้น ผลคืออาสาสมัครฝรั่งจัดให้แม่ตัวเองอยู่กลุ่มเดียวกับจöhn และเรียกกลุ่มนี้ว่า "Not me" แต่อาสาสมัคร Asian American จัดให้ตัวเองอยู่กลุ่มเดียวกับแม่และเรียกกลุ่มนี้ว่า "Family" ซึ่งคงบ่งบอกได้อย่างชัดเจนถึงมุมมองต่อตัวเองและครอบครัว

เมื่ออยู่กันเป็นกลุ่มก้อนมากขึ้นก็ ย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือเมื่อมี ปัญหาครอบครัวจะเป็นที่พึ่งพิงที่ดีที่สุด แต่ข้อเสียคือบางครั้งก็ทำให้ขาดความ เป็นตัวของตัวเองไปเพราะมัวแต่ยึดติด กับค่านิยมในครอบครัว เด็กมักจะถูก เปรียบเทียบกับพี่น้องหรือคนอื่นเสมอ โดยที่ตัวเองไม่สามารถแสดงความ เห็นต่างไปได้เพราะกลัวว่าจะแตกต่าง จากคนอื่น ความเป็นตัวเอง (Self) จะ ไม่ได้ขึ้นกับว่าคุณเป็นใครแต่ขึ้นกับว่า เมื่อเทียบคุณกับคนอื่นแล้วคุณเป็นอย่างไร คุณทำได้ ดีหรือไม่ (โดยเฉพาะเรื่องการศึกษา) ซึ่งเมื่อพ่ายแพ้ ก็กลายเป็นตราบาปที่ไม่ได้จำกัดแค่ตัวบุคคลเท่านั้น กลับถูกเหมารวมว่าเป็นความอับอายของครอบครัว การที่เด็กต้องรับภาระอันหนักอึ้งร่วมกับค่านิยมที่ห้าม แสดงออกทางอารมณ์กับผู้ใหญ่เพราะถือว่าขาดความ อดทน ทั้งหมดนี้ทำให้เกิดความเครียดไม่น้อย

และน่าสังเกตว่าคนเอเชียจะ

นำ Self ของตัว เองไปผูกกับรูป ลักษณะภายนอก เพราะ Self ของ เราขึ้นกับมุมมอง คนอื่น (Interdependent Self) เราจะพยายามใช้ ของแบรนด์เนมเพื่อให้คนอื่นมองว่าเราดู ดี พยายามถ่ายรูปใน มุมมองที่คิดว่าตัวเองดู ดี และรู้สึกอ่อนไหวง่าย

ต่อคำวิจารณ์ นอกจาก นั้นยังสามารถมองไปถึงว่า ทำไมสังคมเอเชียถึงมีปัญหาครอบครัวซับซ้อนมากกว่ายุโรป หรืออเมริกา ส่วนหนึ่งเป็นเพราะวัฒนธรรมช่วยเหลือ เกื้อกูลกันตั้งแต่ในครอบครัวที่ต่อเนื่องไปยังสังคม ภายนอกจนกลายเป็นระบบฝาก (จริง ๆ ฝรั่งเศสก็มี ครับ แต่เรียกให้ดูดีว่า personal connection) อีกส่วนหนึ่งคือเราให้ความสำคัญกับโลรางวัลมากไป

จนทำได้ทุกอย่างรวมถึงการโกง ไม่สนว่าใช้วิธีไหน สุดท้ายคือการที่เราเริ่มยอมรับว่าการโกงนิด ๆ นั้น ดูดีฉลาดหลักแหลมแบบศรีธนญไชย และมองว่าคน ซื่อตรงนั้นเชื่องช้าไม่ทันคนอื่น

อาน ๆ ดูแล้วทุกคนคงเข้าใจว่าวัฒนธรรมแบบ เอเชียเน้นไม่เอื้อต่อพัฒนาการของเด็กทำให้เด็กไม่เป็น ตัวเอง ครั้นจะเลี้ยงลูกแบบฝรั่ง เลยก็กลัวว่าเด็กจะก้าวร้าว แต่ จริงแล้วเหรียญไม่ได้มีแค่สอง ด้านครับ วิธีเลี้ยงลูกที่ดีที่สุดคือ การเลี้ยงลูกแบบ “เรา”

จริงอยู่ว่าเมื่อเราถูกสอน มาอย่างไร เราก็มักสอนคน อื่นอย่างนั้น เราถูกพ่อแม่เรา เลี้ยงมาอย่างไร เราก็จะเลี้ยง ลูกเราอย่างนั้น

ตอนเราเป็นเด็กเราไม่ ได้รู้หรอกครับว่าที่พ่อแม่ สอนมานั้นถูกหรือผิด พอ

แม่เราอาจทำอะไรที่ไม่ถูกหลายอย่าง และมันก็พัฒนามาเป็นตัวเรา แต่เมื่อเราต้องมีลูกและ ต้องสอนลูก เราเองก็พยายามหาเหตุผลมาเข้าข้าง ตัวเองว่าที่เราโตมาเป็นคน(ดี)ได้แบบนี้เพราะพ่อแม่ เราสอนมาดี ดังนั้นถ้าเราเลี้ยงลูกเราแบบที่พ่อแม่ เลี้ยงเรามาถูกเราก็ต้องดีแน่นอน เพราะไม่มีใครอยาก ยอมรับตัวเองหรือกลัวว่าพ่อแม่สอนมาไม่ดี

ั้นการเลี้ยงลูกแบบ “เรา” นั้นทำอย่างไร? ใคร บอกได้?

อันตราจ .. ในควันธูป

การจุดธูปเป็นวัฒนธรรมที่แพร่หลายในหลายประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศแถบเอเชีย โดยมีจุดประสงค์ทั้งในเรื่องความเชื่อในศาสนา การสักการะบรรพบุรุษผู้ล่วงลับ ตลอดจนจนถึงใช้เป็นยารักษาโรคจากสารที่ผสมไว้ในธูป อย่างที่เรียกว่า Aromatherapy นั่นเอง ..

ได้มีการบันทึกไว้ตั้งแต่ยุคอียิปต์โบราณ .. ว่ามีการใช้ธูปเพื่อเป็นสิ่งสักการะแด่เทพเจ้า และเพื่อให้เทพเจ้าพึงพอใจจากกลิ่นหอมของควันธูป ..

สำหรับประวัติศาสตร์เรื่องการใช้ธูปในประเทศจีนนั้น .. ต้องย้อนไปถึงยุคจีนโบราณ โดยได้มีการบันทึกไว้ตั้งแต่ราชวงศ์แรก นั่นก็คือ ราชวงศ์เซี่ย (2100-1600 ปีก่อนคริสต์ศักราช) เลยทีเดียว ..

ต่อมา .. ก็ได้มีการใช้ธูปกันอย่างแพร่หลาย มาจนกระทั่งถึงยุคราชวงศ์ฮั่น (206 ปีก่อนคริสต์ศักราช - ค.ศ. 220) ซึ่งเป็นยุคที่การค้าขายรุ่งเรืองอย่างมาก จึงเริ่มมีการซื้อขายวัตถุดิบที่จะมาใช้ทำธูปจากต่างประเทศ เช่น ไม้หอมชนิดต่างๆ .. เพื่อที่จะให้ได้ส่วนผสมที่ดีที่สุดในการผลิตธูป

เรื่อยมาจนมาถึงราชวงศ์ซ่ง (ค.ศ. 960-1279) นิยมใช้ธูปแทนเครื่องหอม .. ถึงกับมีการสร้างห้องไว้สำหรับจุดธูปเพื่อจะได้รับการกลิ่นของธูปเลยทีเดียว .. ทำนองเหมือนสเปนในสมัยนี้

ส่วนการจตุรูปแพร่หลายมาในประเทศไทยเมื่อไหร่ .. ไม่มีการบันทึกไว้ครับ .. แต่คาดว่า มาจากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และการค้าขายกับต่างชาติในอดีตนั่นเอง ..

ที่นี่ .. เวลาเรাজตุรูป .. ไม่ว่าจะด้วยจุดประสงค์ใดๆ ก็ตาม .. ถ้าหากเราไม่ได้มีการใช้รูปไฟฟ้า .. สิ่งที่เราได้มาพร้อมกับการจตุรูป นั่นก็คือ .. ควันนั่นเอง ..

วันนี้ .. เลยจะมาเล่าเรื่องอันตรายที่แฝงอยู่ในควันรูปแก่คุณๆผู้อ่านครับ ..

ส่วนประกอบของรูป

แต่เดิมในสมัยโบราณ รูปทำจากเนื้อไม้หอมหลายชนิด เช่น ไม้จันทน์ขาว, ไม้จันทน์เทศ, กายาน, ไม้กฤษณา เป็นต้น จากนั้นก็จะมีการบดเนื้อไม้ให้เป็นผงละเอียด เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบในการทำรูป และเนื่องจากตัววัตถุดิบเป็นไม้หอม ควันรูปจึงมีกลิ่นหอมเฉพาะตัว และลักษณะควันค่อนข้างละเอียด ทำให้ไม่ระคายเคืองจมูกและตา

ในขณะที่ .. ปัจจุบัน เนื่องจากวัตถุดิบที่จะใช้ในการผลิตรูปมีราคาแพงขึ้น จึงทำให้ไม่คุ้มทุน ถ้าจะนำเอาไม้หอมต่างๆ มาผลิตเป็นรูป .. หรือถ้านำมาผลิต ก็จะทำให้รูปมีราคาแพงมาก .. ทำให้ผู้ผลิตส่วนใหญ่ จึงเปลี่ยนมาใช้ขี้เลื่อยไม้ยางพาราแทน เนื่องจากมีราคาถูกกว่า..

นั่นก็คือ .. การที่เราสวดควันรูปเข้าไป ก็ไม่ต่างกับการสวดเอาควันขี้เลื่อยเข้าไปนั่นเอง ..

อันตราย .. ในควันรูป

นอกจากซีลี้อยแล้ว .. เวลาจะผลิตรูปจะมีการผสมกาว เพื่อให้ส่วนผสมสามารถขึ้นรูปได้ และเนื่องจากมีการใช้ซีลี้อยแทนไม้หอม .. ทำให้ผู้ผลิตจึงมีการใส่น้ำมันหอม และสารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรมน้ำหอมเข้าไปแทน .. ซึ่งการเผาไหม้ของกาว และน้ำมันหอมนั้น .. สามารถก่อให้เกิดสารก่อมะเร็งขึ้นมาได้

โดยสารก่อมะเร็งที่พบได้ในควันรูป มีอยู่ 3 ชนิด ก็คือ เบนซิน เบนโซเอไพรีน และ บิวทาไดอิน ซึ่งสารก่อมะเร็งนี้ .. ทำให้เกิดมะเร็งในส่วนต่างๆ ของร่างกาย .. เช่น มะเร็งทางเดินหายใจ มะเร็งเม็ดเลือดขาว มะเร็งในกระเพาะปัสสาวะ เป็นต้น

นอกจากนี้ การสูดควันซีลี้อยเข้าไป .. ยังเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดโรคถุงลมโป่งพอง โรคหลอดลมอักเสบเรื้อรัง ได้อีกด้วย

พูดง่ายๆ ว่า .. การสูดควันรูปเข้าไปนั้น .. แทบไม่ต่างจากการสูบบุหรี่เลยทีเดียว ..

มีการศึกษาหนึ่ง พบว่า รูป 1 ดอกจะปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 325 กรัม และก๊าซมีเทน 7 กรัม .. พูดให้เข้าใจง่ายๆ ก็คือ .. รูป 3 ดอก สามารถปล่อยมลพิษและสารก่อมะเร็งได้เทียบเท่าสี่แยกไฟแดงที่มีการจราจรคับคั่ง นั่นเอง !!!

ผลของการสูดควันรูปในชีวิตจริง

มาถึงตรงนี้ .. หลายท่านอาจจะกำลังเรียกหาหลักฐานเชิงประจักษ์ของอันตรายจากควันรูป ..

ได้ครับ .. จัดไป !!

มีการศึกษาหนึ่ง .. ตีพิมพ์ลงในวารสารของสมาคมโรคมะเร็งแห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกา (American Cancer Society) เมื่อปี 2008 .. การศึกษานี้ได้ติดตามชาวสิงคโปร์เชื้อสายจีน จำนวน 61,320 คน อายุระหว่าง 45-74 ปี ซึ่งตอนเริ่มทำการศึกษาไม่ได้ป่วยเป็นโรคมะเร็ง โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993 ไปจนถึงปี ค.ศ. 2005

ผลการศึกษาพบว่า .. เมื่อติดตามไปถึง ค.ศ. 2005 .. อาสาสมัครผู้เข้าร่วมงานวิจัย .. ได้เกิดมะเร็งในทางเดินหายใจส่วนบน (ตั้งแต่โพรงจมูกจนถึงหลอดลม ไม่รวมปอด) จำนวน 325 ราย และเกิดมะเร็งปอดจำนวน 821 ราย .. โดยพบว่าระยะเวลาและความถี่ในการใช้รูปนั้น .. สัมพันธ์กับการเกิดมะเร็งชนิด Squamous cell carcinoma ตลอดทั้งทางเดินหายใจ (ตั้งแต่โพรงจมูกจนถึงปอด)

โดยพบว่ามีความเสี่ยงในการเกิดมะเร็งชนิดดังกล่าว เพิ่มขึ้น 1.8 เท่า ถ้าหากมีการสูดดมควันธูปเป็นเวลานาน .. เทียบกับผู้ที่ไม่ได้สูดดมควันธูป ..

จะเห็นได้ว่า .. ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น .. ถึงแม้ว่าจะไม่เท่ากับการสูบบุหรี่ .. แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่สูง .. เกือบ 2 เท่าเลยทีเดียว

สำหรับในประเทศไทย .. น.พ.มนูญลีเชวงวงศ์ โรงพยาบาลวิชัยยุทธ และ ดร.พินดา นวลสัมฤทธิ์ นักวิจัยห้องปฏิบัติการพิษวิทยาสิ่งแวดล้อม สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ ได้ทำการศึกษาในคนงานของวัดชื่อดัง ที่มีผู้มาสักการะ และได้ทำการจุดธูปกันอย่างสม่ำเสมอ .. พบว่า .. คนงานที่ทำงานในวัดทั้งหมดมีสารเบนซินสูงกว่าคนที่ไม่ทำงานในวัดถึง 4 เท่า ขณะที่สารบิวทาไดอินสูงกว่า 260 เท่า และสารในกลุ่มพีเอชจําพวกฟาร์มาลดีไฮด์ พบสูงกว่า 12 เท่า .. อีกทั้งยังมีการตรวจพบสารเบโซเอไพเร็น ซึ่งมีศักยภาพก่อมะเร็งสูงสุด สูงกว่าสถานที่ที่ไม่จุดธูปถึง 63 เท่า !!!

นี่มันแทบจะเทียบเท่า ห้องรมแก๊ส เลยนะครับ ..

เราควรจะทำอย่างไร

ถ้าหากการจุดธูปนั้น .. มีพื้นฐานจากความศรัทธา .. เราคงจะไม่สามารถไปหักห้ามได้ .. แถมถ้าไปบอกให้จุดธูปแค่ดอกเดียว .. อย่างดีเราก็อาจแค่ถูกมองค้อนหรือถ้าโชคไม่ดี เราอาจโดนตีดึงหูเอาได้ .. ดังนั้นวิธีที่จะพอทำได้ก็เช่น

ใช้ธูปก้านเล็ก .. เพื่อที่ธูปจะได้ไม่ผลิตควันออกมามาก ..

ถ้ามีการจุดธูปตามวัด หรือศาลเจ้า .. ก็ให้ดับธูปโดยเร็ว และวางกระถางธูปไว้ในที่ที่ลมถ่ายเทสะดวกอย่างที่เรเห็นกันในศาลเจ้าจีน

ปัญหาก็คือ การจุดธูปในบ้าน ซึ่งอาจจะมีปัญหาเรื่องการถ่ายเทของอากาศได้ .. แต่ก็ก็เป็นกิจวัตรที่เราทำกันในแทบจะทุกวันอยู่แล้ว

ส่วนการใช้ธูปไฟฟ้านั้น .. น่าจะดูห่างไกลจากเจตนาธรรมของการจุดธูปไปพอสมควรอยู่ .. ทำให้มีผู้ใช้ไม่มาก

สำหรับการจุดธูปที่หวังผลเรื่องของกลิ่นหอมนั้น .. อย่างที่บอกคุณผู้อ่านไป .. ถ้าธูปนั้นผลิตจากไม้เนื้อหอมก็คงไม่เป็นปัญหา .. แต่ถ้าหากธูปนั้นทำมาจากซีลีออยผสมน้ำหอม .. ก็จะได้ของแถมเป็นคุณสารก่อมะเร็งสามสหาย .. นั่นเอง

สรุปส่งท้าย

การสูดเอาควันธูปที่ไม่ได้มาตรฐาน .. นอกจากจะได้รับสารก่อมะเร็งแล้ว ยังทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคถุงลมโป่งพอง โรคหลอดเลือดอักเสบ อีกด้วย

การจุดธูปอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ธูปก้านเล็ก ดับธูปโดยเร็ว และการวางกระถางธูปไว้ในที่ที่อากาศถ่ายเทสะดวก .. น่าจะเป็นทางออกที่พอปฏิบัติได้ .. ในชีวิตประจำวัน

HOT!

ขอเชิญผู้อ่านนิตยสาร **NEW SILK ROAD** MAGAZINE ทุกท่าน

ร่วมแสดงความคิดเห็นติชม ให้คำแนะนำทางนิตยสาร

โดยสามารถส่งมาได้ทางอีเมลที่

kkcommu0@gmail.com (พร้อมชื่อที่อยู่จริง)

ความคิดเห็นที่ได้รับการคัดเลือก

จะได้รับผลิตภัณฑ์ **ZZ Cream Milky Cheese ฟรี!**

หาซื้อ ZZ Cream Milky Cheese SPF50 By Oil Lee Chill ได้ที่ : ร้านเวะสวย เดอะวัน เซนทรัลลาดพร้าว และร้านบิวตี้ทั่วประเทศ

ติดต่อ : www.oilleechill.com หรือ facebook : oilleechill โทร. 099-234-8787

เจ็นจา

JeenJa

BEIJING

XIAN

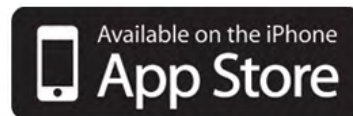
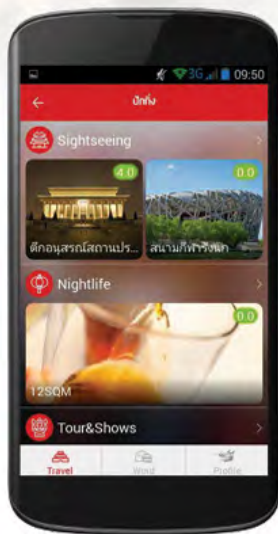
SHANGHAI

GUANGZHOU

ท่องเที่ยวจีนที่กว้างใหญ่อย่างสนุกสนาน
ไปกับแอปพลิเคชันเจ็นจา

www.jeenja.com